

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. 20

Διευθυντής και εκδότης
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΥΚΟΥΡΓΟΥ 14.
Παρά τὸν σταθμὸν Σιδ. Ἀθην. Πειραιῶς

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Ἐῤῥχεται τοῖς συνδρομηταῖς αὐτῆς
αἰσίον καὶ εὐτυχές

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ
1903

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν καθυστεροῦσιν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των, τοῦ ἤδη λήξαντος ὡς καὶ τοῦ λήγοντος ἔτους, εὐαρεστούμενοι, ν' ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην συντόμως, προκειμένου προσεχῶς νὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις τῶν λαχείων τῆς «Φύσεως» καὶ ὅπως τοῖς ἀνταποστείλωμεν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λαχείων των.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται καὶ πάντες οἱ ἡμέτεροι ἀνταποκριταί, ὅσοι δὲν ἀπέστειλαν ἐτι τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν σταλεισῶν αὐτοῖς ἀποδείξεων, ὅπως σπεύσωσι νὰ μᾶς ἀποστείλωσι ταύτην συντόμως, πρὸς ἀποφυγὴν βραδυτήτων, παρεξηγήσεων καὶ παραπόνων.

Μὴ συγκεντρωθέντων δ' εἰσέτι τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀποσταλεισῶν εἰδοποιήσεων καὶ ἀποδείξεων πληρωμῆς τῶν καθυστερούμενων συνδρομῶν τῆς «Φύσεως», ἡ κλήρωσις τῶν λαχείων ἀνεβλήθη διὰ τὴν 1ην προσεχούς Φεβρουαρίου, ἥτις γενήσεται ἀνυπερθέτως.

Ἠ Διεύθυνσις.

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΔΥΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΑΙ ΕΠΙΝΟΗΣΕΙΣ

**ΕΝ ΝΕΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΜΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΑΝΕΥ ΚΥΛΩΘΩΝ**

Χαρακτηρισμὸς τῶν κυριωτέρων τηλεγραμμάτων καὶ διαφορὰ τούτων ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

ΡΟΣ κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ συστήματος Hughes, δέον ἀπαραιτήτως αἰ συσκευαῖ ἀμφοτέρων τῶν ἀνταποκρινομένων σταθμῶν νὰ εὐρίσκωνται ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας τοῦ συγχρονισμοῦ, οἱ δὲ δέκται αὐτῶν νὰ ἐντίθενται ἐν τῷ αὐτῷ κυκλώματι· συνεπῶς τὸ ἀποστελλόμενον τηλεγράφημα ἐκτυποῦται ταυτόχρονα καὶ εἰς τὸν δίδοντα καὶ εἰς τὸν λαμβάνοντα σταθμὸν.

Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ συγχρονισμοῦ ἐν τῷ συστήματι τούτῳ, θέτουσι εἰς κίνησιν τὰς συσκευὰς τῶν δύο σταθμῶν διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἐποχέως καὶ ἀμέσως ἡ σύγχρονος κί-

νησις τῶν τροχῶν ἄρχεται· καὶ μόλις ἡ ταχύτης αὐτῶν καταστῆ ἐπαρκής, ὥστε ὁ τροχὸς τῶν τύπων νὰ στρέφεται δις κατὰ δευ-

τερόλεπτον, θέτουν τότε εἰς τὸ λευκὸν σημεῖον τὰς δύο συσκευὰς καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἕκ τῶν δύο σταθμῶν ἀποστέλλει πρὸς τὸν ἕτερον τὸ αὐτὸ γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου ἐπαλειμμένως. Ἐὰν δὲ τὸ γράμμα τοῦτο ἀναπαράγεται εἰς τὸν ἐναντι σταθμὸν, ὁ συγχρονισμὸς εἶνε ἐπαρκὴς καὶ ἡ ἀνταπόκρισις ἀρchetαι. Ἐὰν ὅμως εἰς τὸν λαμβάνοντα σταθμὸν ἀναπαράγονται ἄλλα γράμματα ἢ τὸ τηλεγραφούμενον σημεῖον, τότε τὰ μηχανήματα ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν κανονίζονται, οὕτως ὥστε πάντα νὰ ἦνε ταυτόχρονα καὶ ὄχι τοῦ ἑνὸς οἱ τροχοὶ νὰ ἐπιταχύνουσι, τοῦ δ' ἑτέρου νὰ ἐπιβραδύνουσι. Οὕτως ἂν ἐν παραδείγματι, ὁ ἀποστέλλων σταθμὸς τηλεγραφῆ τὸ **β** καὶ εἰς τὸν λαμβάνοντα σταθμὸν παράγεται τὸ **γ**, ἐπεταί, ὅτι ὁ δέκτης τοῦτου καθυστερεῖ κατὰ ἓν γράμμα. Ἐὰν δὲ τούναρτιον παράγεται τὸ **α**, σημαίνει, ὅτι ὁ δέκτης ἐπισπεύδει καὶ τότε πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀνωμαλιῶν τούτων, ἀρκετὸ ὑπάλληλος νὰ ἐμπροσθοδρομήσῃ ἢ νὰ ὀπισθοδρομήσῃ τὴν σφαιραν τοῦ ἐκκρεμοῦς διὰ τῆς στροφῆς ἐνθεν κάκειθεν τοῦ ἐκκρεμοῦς τοῦτου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐκάστη ἐκπομπὴ ρεύματος διὰ τῆς πίεσεως τῶν πλήκτρων σημεῖοι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τῶν τύπων ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ὁποῖομορφον γράμμα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἐντεῦθεν ἀρα ἐπεταί, ὅτι πρὸς διατήρησιν τῶν μηχανημάτων τούτων ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε θέσει, δεόν ταῦτα νὰ ἐπενεργῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ρεύματος πάντοτε σταθεροῦ, διαρκοῦς καὶ ἰσχυροῦ.

Τὸ σύστημα τοῦ **Hughes**, μολονότι παρέχει ἀρκετὰ πλεονεκτήματα ταχύτητος καὶ εὐπρεπείας, ὠραιότητος καὶ εὐφυίας, ἐν τούτοις ἐν τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ του εὗρε πολλὰς ἀντιδράσεις καὶ ἰδίᾳ ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων, παραπονυμένων, ὅτι συνήθως ἡ συσκευή διαταράσσεται, ταχέως φθείρεται, ἀπαιτεῖ κοπιώδη χειρισμὸν, ἐνεκα τῆς ὑποχρεώσεως, ἣν ἔχει ὁ ὑπάλληλος νὰ ὑπεγείρῃ ἀκαταπαύστως τὰ μεγάλα, ἀτινα φέρει βάρη, ὡς καὶ τὴν διαρκῆ αὐτοῦ προσοχὴν εἰς τὰ ποικίλα διαμερίσματα τῶν μηχανημάτων. Ἄν δὲν εἶχε δὲ τὸ πλεονέκτημα τῆς ταχύτητος, θὰ εἶχε τελείως ἐγκαταλειφθῆ καὶ διότι ἡ ἀξία τοῦ μηχανήματος **Hughes** εἶνε ἀκούστικως μεγάλη, ἀπαιτοῦντος ἄλλως τε καὶ μηχανικὸν ἐν ἐκάστῳ σταθμῷ, ὅπως ἐπανορθῆ τὰς συνεχεῖς αὐτοῦ βλάβας, μὴ ἐπαρκοῦντος πρὸς τοῦτο τοῦ ὑπαλλήλου.

Σύστημα Μαρκόνη.

Μολονότι δὲν εἶνε καὶ τόση ἀνάγκη, θ' ἀναφέρωμεν ὀλίγα καὶ περὶ τοῦ συστήματος Μαρκόνη, καθ' ὅσον αἱ διαφημίσεις αὐτοῦ

ἐξῆψαν ὑπερμέτρως μέχρι τοῦδε τὴν φαντασίαν τοῦ κοινού.

Τὸ σύστημα τοῦ Μαρκόνη δὲν ἀπλοποιεῖ, οὔτε βελτιοῖ, ἀλλ' οὔτε καὶ μεταβάλλει τὴν ἀναπαραγωγὴν τῶν σημείων εἰς τὸν λαμβάνοντα σταθμὸν, ἥτις ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ γίνεται εἴτε διὰ Μορσικῶν σημείων, εἴτε διὰ τυπωτικῶν γραμμάτων, εἴτε διὰ κινήσεως βελονῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο μόνον ἀντὶ τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἠλεκτρικῶν κινήσεων διὰ τοῦ αἰθέρος, ὡστε καὶ ἂν ποτε πραγματοποιηθῇ ὁ τηλεγράφος Μαρκόνη, τὰ σημεῖα του θὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν βίασιν τοῦ Μόρς, τοῦ **Hughes** ἢ τῆς βελόνης καὶ θ' ἀπαιτηται πάντοτε τελειότερον σύστημα ἀναπαραγωγῆς τῶν σημείων.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν ἠλεκτρικῶν σημείων διὰ τοῦ αἰθέρος θὰ γίνεται ἐπ' ἀπειρον, ὡς ἐπιστεῦθη; Εἶνε δυνατόν αἱ ἐκπομπὰ τῶν ρευμάτων νὰ ἐξικνῶνται εἰς Ἀμερικὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης; Δὲν τὸ πιστεύομεν. Καὶ ἂν ἦνε δυνατόν ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα καὶ ἀκωλύτως ἀνευ σύρματος νὰ μεταφέρονται τὰ ἠλεκτρικὰ σημεῖα, διατὶ τάχα νὰ μὴν ἐξακολουθῶσι καὶ ἀνά τὴν περιφέρειαν τῆς γῆς καὶ νὰ ἐπανερχοῦνται εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐκπομπῆς των; Ἀφοῦ οὐδὲν κώλυμα παρεμβάλλεται ἀπ' ἐδῶ μέχρις Ἀμερικῆς, οὐδὲ φυσικῶς θὰ παρεμβάλλεται τοιοῦτον καὶ ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς μέχρι τῆς Ὠκεανίας, ἀπὸ ταύτης μέχρι τῆς Βερμανίας καὶ ἐντεῦθεν μέχρι ἡμῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν, ὡς ἐξαγγέλλονται τὰ πράγματα, θὰ ἦναι βεβαίως δυνατόν τὰ ἠλεκτρικὰ τεχνητὰ ρεύματα τῶν στηλῶν τοῦ Μαρκόνη νὰ ποιῶσιν ἀκωλύτως καὶ τὸν κύκλον τῆς γῆς!

Ἄλλ' ἐγένετο ἤδη, λέγουσιν ἄλλοι, ἡ τηλεγρ. συγκοινωνία μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Καναδά διὰ τοῦ συστήματος Μαρκόνη καὶ ἀντηλλάγησαν τηλεγραφήματα. Πῶς ὅμως μεταφέρονται τὰ ἠλεκτρικὰ σημεῖα ἀκωλύτως εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὅποια ἡ ἀκτίς καὶ τὸ κύκλωμα τῆς κινήσεως τῶν ρευμάτων Μαρκόνη, μέχρι ποίου σημείου τῆς γῆς ἐξικνοῦνται, ὅποια σχέσεις μεσολαβοῦν μετὰ τὸν ρευμάτων, ἀέρος, βροχῆς καὶ νεφῶν, οὐδεὶς φυσικὸς ἐπελάβετο ἔτι νὰ ἐξηγήσῃ ἡμῖν, ὁ δὲ κ. Μαρκόνη τηρεῖ ἐπὶ τούτου σιγὴν ἰχθύος, ἐνῶ ἡμεῖς ἤδη εἴμεθα ὑπόχρεοι ἢ νὰ ἀποδεχθῶμεν ἀβασανιστικῶς τὴν ἀνεξήγητον ταύτην συγκοινωνίαν ἢ ν' ἀπορρίψωμεν διαρρήδην αὐτήν.

Τὸ νέον τηλεγρ. σύστημα.

Ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἐποησάμεθα μνεῖαν τῶν σπουδαιοτέρων καὶ δὴ ἐν χρήσει τηλεγρ.

συστημάτων, μετὰ τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν, ὅπως μετὰ τὴν περιγραφὴν καὶ τοῦ ἡμετέρου ἤδη, οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν συγκρίνωσι τὴν διαφορὰν ἐκείνων ἀπὸ τούτου, ὅπερ κυρίως ἐρεῖδεται ἐπὶ τῆς ἀπλότητος, ἀκριβείας, ὠραιότητος καὶ οἰκονομίας.

Ὡς δὲ προείπομεν, ἡ τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις διενεργεῖται ἀπὸ 40ετίας καὶ πλέον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ συνθηματικοῦ συστήματος τοῦ Μόρς, παρ' ὀλίγοις δὲ κράτεσι γίνεται χρῆσις καὶ τῶν συστημάτων **Hughes, Baudot, Wheastone, Recorder, à Cadran** κτλ. τὰ ὅποια καὶ δαπανηρὰ καὶ ἐλαττωματικὰ θεωροῦνται. Ἀπορίας δὲ ἄξιον εἶνε, πῶς μετὰ τὸν δαπανηροτάτου **Hughes** καὶ τοῦ γνωστοτάτου Μόρς, δὲν ἀνεκαλύφθη εἰσέτι παρὰ τὰς τηλεκαύτας μηχανικὰς προόδους, ἐν Εὐρώπῃ, σύστημα ἀπλοῦστερον, καλεῖτερον καὶ οἰκονομικώτερον.

Τηλεγρ. σύστημα, ἀπλοῦν καὶ οἰκονομικόν, οὔτε ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Μόρς δύναται οὕτω νὰ τελειοποιηθῇ, οὔτε ἐπὶ τῶν τοῦ **Hughes**, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ Μαρκόνη ὡς ἐν τοῖς πράγμασι ἐμφαίνεται.

Τὸ ἡμέτερον τηλεγρ. σύστημα εἶνε καθ' ἡμᾶς πολὺ ἀπλοῦστερον, οἰκονομικώτερον καὶ ὠραιότερον, καθόσον δι' ἐκπομπῆς ἀπλῶν στιγμῶν ρεύματος ἐκτυποῦνται ἐπὶ τοῦ λαμβάνοντος σταθμοῦ ἀσφαλῶς καὶ ἀνευ ὠρολογιακοῦ συστήματος, ὡς γίνεται μέχρι τοῦδε, ἐν τοῖς ἄλλοις ἐκτυπωτικοῖς συστήμασι, τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. ἐρεῖδεται δὲ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἠλεκτρομαγνητικῶν δυνάμεων, ἐν σχέσει πρὸς τὰς μηχανικὰς προόδους τῆς ἐποχῆς μας.

Τὸ χειριστήριον εἶνε ἀπλοῦς πῖναξ στρογγύλος, ἐφ' οὗ σεσημειῶνται τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, κάτωθι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι μεταλλικαὶ πλάκες, συγκοινωνοῦσαι μετὰ τοῦ ρεύματος τῆς στήλης. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ ὑπάρχει λαβὴ, ἣν ὁ τηλεγραφῶν στρέφει, σταματῶν ἐκάστοτε εἰς τὸ γράμμα, ὅπερ θέλει νὰ τηλεγραφήσῃ. Ἀπλοῦστατον καὶ οὔτε κοπιώδες, οὔτε δαπανηρόν εἶναι. Ἐκάστη δὲ στάσις τοῦ στροφέως σημεῖοι τὸ τηλεγραφούμενον γράμμα ἐπὶ τοῦ δέκτου τοῦ λαμβάνοντος σταθμοῦ.

Ὁ δέκτης εἶνε τροχὸς ἐπίσης ἀπλοῦστατος, φέρων ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἀλφάβητον καὶ στρεφόμενος ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ στροφέως τοῦ χειριστήριου τοῦ δίδοντος σταθμοῦ, σταματῶν δὲ κάτωθι τοῦ τυπωτικοῦ πλήκτρον, ὁσάκις σταματᾷ καὶ ὁ στροφεὺς εἰς τὸ γράμμα, ὅπερ οὗτος ἐνδεικνύει. Τουτέστιν, πᾶς τις δύναται ἤδη εὐχερῶς καὶ ἀκόπως, ἔστω καὶ ἀμαθῆς καὶ παῖς ἐτι ἀπειρος νὰ τηλεγραφῆ ἀνέτως. Τὸ δὲ τηλεγράφημα ἐκτυποῦται μη-

χανικῶς καὶ δι' ἀλφαβητικῶν χαρακτήρων ἐπὶ τεμαχίου χονδροῦ χάρτου, μεγέθους ὀλίγον μεγαλειότερου τοῦ ταχ. δελταρίου, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦ δέκτου τιθεμένου, ὅπερ οὕτως αὐτοῦσιον παραδίδεται τῷ ἀποδέκτη.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου προσγίνεται οἰκονομία χρόνου, χάρτου, προσωπικοῦ καὶ ἐργαλείων, τὸ δὲ τηλεγράφημα παρουσιάζεται οὐχὶ πλέον κακογεγραμμένον καὶ ἀμφίβολον, ἀλλ' ἀκριβὲς καὶ ὠραιότατον, ἐκτετυπωμένον δι' ὠραίων εὐαναγνώστων γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου.

Ὁ παραλαμβάνων ὑπάλληλος δὲν ἔχει οὐδὲν νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραλαβῆς, ἢ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἀμειπτον λειτουργίαν τῆς συσκευῆς καὶ ἐν ᾧ τὸ τηλεγράφημα ἐκτυποῦται, αὐτὸς ἐγγράφει τὴν παραλαβὴν του ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ πάντοτε εὐρισκομένῳ βιβλίῳ καὶ ἐτοιμάζει καὶ τὸν φάκελλον, ὡστε μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν του εἶναι ἀμέσως ἐτοιμὸν πρὸς ἐπίδοσιν.

Τὸ ἡμέτερον τοῦτο σύστημα ἐρεῖδεται, ὡς εἶπομεν, ἐπὶ τῶν γνωστῶν μαγνητο-ἠλεκτρικῶν νόμων καὶ τῶν μηχανικῶν δυνάμεων, ἐν συνδυασμῷ δὲ τούτων κατορθοῦται σύστημα ὅλως νέον, ἀσφαλὲς καὶ ἀκριβὲς, ὅπερ παρέχει ἅπαντα τὰ πλεονεκτήματα, καλῶς καὶ εὐχερῶς λειτουργοῦντος μηχανήματος καὶ παρέχοντος τῷ κοινῷ μείζονας εὐκολίας καὶ ἐγγυήσεις.

Μέχρι τοῦδε δὲν εἶχε κατορθωθῆ νὰ ἐξευρεθῇ σύστημα συγχρόνου κινήσεως τροχοῦ ἐν δύο ἀπομακρυσμένοις σταθμοῖς δι' ἀπλῆς τῶν ἠλεκτρο-μαγνητῶν διαθέσεως καὶ οὐχὶ δι' ὠρολογιακοῦ συστήματος, ὡς τὰ πλεῖστα τῶν μέχρι τοῦδε τυπωτικῶν συστημάτων καὶ δὴ τὸ σπουδαιότερον, κινήσεως ἐπαρκῶς ἰσχυρᾶς καὶ μὴ παρακωλυούσης τὴν ἐλευθερίαν τῆς κινήσεως τοῦ τροχοῦ τοῦ λαμβάνοντος σταθμοῦ, ἥτοι τοῦ τροχοῦ τῶν τύπων ἐν ὥρᾳ τῆς ἐκτύπωσεως τοῦ τηλεγραφουμένου γράμματος, ἥτις παρακώλυσις γίνεται πρότερος βραδύτητος καὶ ἀνωμαλίας εἰς τε τὰ καθέκαστα τοῦ συγχρονισμοῦ καὶ εἰς τὸ σύνολον τῶν τοιούτων συστημάτων.

Τὸ ἡμέτερον ὅθεν σύστημα παρακάμπτον ἀπάσας τῶν ἄλλων μέχρι τοῦδε γνωστῶν καὶ ἐν χρήσει τηλ. συστημάτων, ἰδίᾳ τῶν ἐκτυπωτικῶν, τὰς ἀνωμαλίας καὶ δυσχερείας καὶ ἐνέχον τὸ μεγαλιότερον πλεονέκτημα, τῆς ἀπλότητος καὶ οἰκονομίας, ἐλπίζομεν, ὅτι ἐν δέοντι ταχυτάτῳ χρόνῳ θέλει δεόντως ἐκτιμηθῆ καὶ προτιμηθῆ.

Ἠλεκτρικὴ στήλη Callaud καὶ ἡ ἡμετέρα ἀνευ κνάθων.

Ὁμοίως ἡ καλεϊτέρα, τελειότερα καὶ οἰκονομικώτερα ἠλεκτρικὴ τηλεγρ. στήλη θεω-

ρίεται τό γε νῦν ἔχον ἢ τοῦ Callaud, ἢ μεταχειρίζονται ἤδη ὡς ἐνέχουσιν τὰ καταλληλότερα προσόντα σχεδὸν ἅπαντα τὰ τηλεγραφεία τοῦ κόσμου καὶ οἱ πλείστοι σιδηροδρομικοὶ σταθμοί, ὡς καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡμεῖς. Ἀλλὰ καὶ αὕτη, μολονότι παρουσιάζει πολὺν ἀτελείας καὶ ἐλαττώματα, καθ' ὅσον τὸ ὑάλινον δοχεῖον οὐδὲν μέρος λαμβάνει εἰς τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, εἶνε δ' ὅπως περιττόν· μολονότι τὸ ἀρνητικὸν ἡλεκτρώδιον εἶναι ἀκατάλληλον καὶ προκαλεῖ τὴν πόλωσιν καὶ ἐσωτερικὰς ἀντιδράσεις ἐν τῇ στήλῃ, τὰ σφιγκτήρια καὶ μικρὰ χάλκινα ἐλάσματα παρεμποδίζουσι τὴν ἐπιστημονικὴν λειτουργίαν τῆς στήλης, ὁ δὲ ψευδάργυρος, ὅστις εἶναι ὁ κύριος παράγων τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ὑπὸ τὰς χειρίστας συνθήκας εὐρίσκεται συνδεδυασμένος ἐν τῇ στήλῃ Callaud, παρὰ τὸν ἀδιαφιλονίκητον νόμον τοῦ Ohm, ὅστις ὀρίζει, ὅτι ἡ ἡλεκτρογενετικὴ δύναμις εἶναι ἀντιπρόσθετος ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀντίστασιν $H = \frac{A}{R}$, μολονότι, λέγω, παρουσιάζει τοσαύτας ἀτελείας καὶ ἐλαττώματα καὶ ἀνεκαλύφθησαν καὶ τοσαῦται ἄλλαι στήλαι, ποικίλων μορφῶν καὶ σχημάτων καὶ ιδιοτήτων, ἐν τοῦτοις οὐδεμία παρουσιάζει πλεονεκτήματα πλείονα τῆς στήλης Callaud καὶ αὕτη ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται ἐτι ἡ τελειότερα ἀπασῶν καὶ νὰ λειτουργῇ ἐν ἅπασιν τοῖς τηλεγραφείοις τῆς ὑψηλῆς.

Ταῦτα πάντα ἔχων ὑπ' ὄψει κατῳρθωσα νὰ ἐπινοήσω καὶ ἑτέραν ὅπως νέαν καὶ πρωτότυπον στήλην, ἣτις θεραπεύει ἅπαντα τὰ ἐλαττώματα τῆς στήλης Callaud καὶ λειτουργεῖ ἀπταιστως καὶ διαρκῶς ὑπὸ πολὺ μάλιστα καλεϊτέρας συνθήκας καὶ ὁρους, ἦτοι: ἔχει ρεῦμα ἰσχυρότερον καὶ διαρκέστερον, εἶναι κατὰ πολὺ ὠραιότερα καὶ οικονομικώτερα, ἐσωτερικὴν ἀντίστασιν δύναται νὰ μὴ ἀναπτύσῃ παντελῶς, σχῆμα λαμβάνει κατὰ προαίρεσιν καὶ κατ' ἀνάγκην, μετακομίζεται εὐκολώτερον καὶ δὲν μεταχειρίζομαι ὀλοτελῶς ὑάλινους κυάθους, σφιγκτήρια, ἐλάσματα καὶ λοιπὰ ἐξαρτήματα, τ' ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα θεωρούμενα εἰς τὴν στήλην Callaud, ὅπως δὲ περιττὰ εἰς τὴν ἰδικήν μου.

Τὰς δύο μου ταύτας σπουδαιοτάτας ἡλεκτρο-τηλεγραφικὰς ἐπινοήσεις φέρων εἰς γνῶσιν τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν καὶ προκειμένου νὰ ἐκμεταλλευθῶ τὰ κάλλιστα προσόντα αὐτῶν, θέλω ἐκθέσει ἐν ὀλίγοις εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Φύσεως» τὰς ὀφελείας αὐτῶν ὡς καὶ τὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐν τῇ σπουδαιοτάτῃ ταύτῃ καὶ ἐπικερδεστάτῃ ἐπιχειρήσει.

• Η.

ΑΜΕΣΟΣ ΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩ

Εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον τῆς «Φύσεως» ἐδημοσιεύσαμεν περιεργωτάτην καὶ ἐνδιαφέρουσαν διὰ τοὺς πνευματομόνους ἰδίως, πνευματικὴν συνεδρίασιν, γενομένην ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Κυριαζῆ, διὰ μέσου τοῦ μεσάζοντος προσώπου (medium) κ. Κ. Σιμάτου, ἐπιτυχούσα καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ σημεῖα.

Ἦδη δημοσιεύομεν δευτέραν τοιαύτην, γενομένην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Διαμαντῆ Μαργαρίτου, ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπίσης διὰ μέσου τοῦ αὐτοῦ μεσάζοντος προσώπου, ἐπίσης καλῶς τυχοῦσα καὶ ἐνέχουσα οὐκ ὀλίγον ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἀξιόλογους ἀπαρτήσεις τῶν πνευμάτων καὶ τὴν πρωτοτυπίαν ἐρίων ἀπαρτήσεων.

Ὡς παρετήρηθη ὁμοῦ καὶ παρατηρεῖται δυστυχῶς εἰς ὁμοίας φύσεως συνεδριάσεις, πάντα τὰ προσκαλούμενα πρὸς παράστασιν πρόσωπα ἐν τοιαύταις πνευματιστικαῖς καὶ ἐπιστημονικαῖς συζητήσεσιν, δὲν ἐμποροῦνται ὑπὸ πνεύματος ἀκρας πίστεως, τάξεως καὶ πεποιθήσεως καθόσον, φυσικῶς πάντα οὕτε εἶδον, οὕτε ἐμελέτησαν πραγματείας περὶ πνευμάτων, οὕτε τὸ παράπαν ἐρέκυσαν εἰς τὸν τρόπον τῆς μετ' αὐτῶν συνεργείας καὶ ὡς ἐκ τούτου συνήθως συμβαίνει ἀμφιβολία καὶ παρεξηγήσεις, ἐξετάσεις ἀνοήσοι καὶ ἀρτεκλήσεις ἐν ὧρα τῶν συνεδριάσεων, ὅπερ καὶ ἀτοπον καὶ ἀνάρμοστον καὶ τὰ πνεύματα ἀναγκάζονται νὰ κατέρχονται εἰς παρατηρήσεις καὶ μετὰ λύπης νὰ συνιστῶσιν ἐκάστοτε ὑμῖν εὐπρέπειαν, λογικὴν, κρίσιν καὶ σεβασμὸν πρὸς τὰ θεῖα καὶ φυσικῶς τὸν ἀνώτερον, ὃν διζήμενοι αὐτὸν καὶ ἀόρατον ἡμῶν κόσμον ἐν τῷ αἰθερίῳ χάει.

Ἦ μετὰ τῶν πνευμάτων συνεργήσεως τῶν ἀρθρώπων εἶναι γεγονός πλέον σαφές καὶ ἀναμφισβήτητον καὶ οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀρτηρήσεως, ἐπιβεβαιώσεως τῆς πραγματικότητος τῶν παρὰ τῶν φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος, ἔκτοτε, ὡν τὰς δοξασίας ἐδημοσιεύσαμεν ἐν ἄλλοις τεύχοις τῆς «Φύσεως» καὶ ἤδη ὑπὸ διακεκριμένων σοφῶν τῆς Ἑυρώπης καὶ τῆς Ἀμερικής. Οἱ δὲ Παστέρ καὶ ὁ δι' Justinian κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμῶν συνεδρίασιν ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐφθέξατο καὶ οὕτω: ὅτι οἱ ἰατροὶ πρέπει νὰ τὸν παραδεχθῶσι, διότι δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καὶ ἡ ἰατρικὴ θὰ τὸν ἀριθμῇ μετὰ τῶν κλάδων τῆς, ὅτι δὲ δὲν πρέπει νὰ τὸν ἐκλαμβάνουν ὡς μέσον ἀνακαλύψεως νεωτέρων καὶ ἐρευρήσεων, ἐνῶ ἡ ἐπιστήμη τῶ ἐν κόσμῳ τούτῳ ἀπαιτεῖ τὴν ἀνακάλυψιν διὰ τῶν κόπων καὶ τῆς ἐργασίας.

Ἀλλὰ καὶ τί ὠραιότερον καὶ φιλοσοφικώτερον μάθημα διὰ τοὺς ὕλιστάς καὶ ἐν γένει τοὺς ἀπίστους, ἢ διὰ τῶν πνευματικῶν ἀποκαλύψεων βεβαιώσεις τῆς μελλούσης ζωῆς, ἢ διὰ τῆς οὐγκωνορίας μετὰ τῶν ἀπελθόντων προσφιλῶν ὄντων μας συνεργήσεως καὶ ἐπισφράγισης τῆς ὑπάρξεως τῶν καὶ πέραν τοῦ τάφου, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τούτων ἀκακοίνουσι τῆς ἀνταμοιβῆς πίστεως ἀρετῆς καὶ ἀγαθοεργίας!

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΣΧΑΤΩΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΝ ΜΟΥ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

MEDIUM Κ. ΣΙΜΑΤΟΣ, ΟΙΚΙΑ Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ

Δευτέρα καὶ Ὠρα 9 μ. μ.

(Παρακληθεῖς παρὰ τοῦ φίλου κ. Διαμαντῆ Μαργαρίτου νὰ ἐνεργήσω πνευματικὴν συνεννόησιν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, κατόπιν τῶν γενομένων ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Κυριαζῆ, ὅπως καλέσωμεν τὴν μητέρα του πρὸ ἔτους θανούσας κτλ. προσκάλεσα τὴν συνέντευξιν ταύτην, εἰς ἣν παρευρέθησαν καὶ τινες ἄλλοι.)

Τὸ πνεῦμα. Εἶμαι ὁ φύλαξ σου ἄγγελος. Εἶναι πλησίον σας τὰ σημειωθέντα πνεύματα κατὰ τὴν ιδιότητα τῶν πνευμάτων.

(Πρὸς εὐκολίαν τῆς συνεννοήσεως, εἶχον προετοιμάσει σημείωσιν τῶν προσκληθησομένων πνευμάτων ὡς καὶ τῶν γεννησομένων αὐτοῖς ἐρωτήσεων.)

Καλεῖται ἡ Μαρία Πρίντζη.

Τὸ πνεῦμα. Ἦλθα.

Ἐρώτ. Εἶσαι εὐχαριστημένη, Μαρία, ἀπὸ τὸν κόσμον εἰς ὃν εὐρίσκεισαι καὶ ἐλυπήθης, ὅτι ἀπλήθεις ἐντεῦθεν;

Τὸ πνεῦμα. Σὰς εἶπον καὶ χθές, ὅτι ἤμην κατὰ πλησίον σας, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἀπέλθω κατὰ βούλησιν Κυρίου. Ὁ κόσμος τῶν πνευμάτων εἶναι κατὰ πολὺ τελειότερος ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας κόσμον. Ἐδῶ εἶναι ἡ ἐξίλιψις τῶν ἀτελῶν πνευμάτων.

Ἐρώτ. Καλῶς. Εἰπέ μου, σὲ παρακάλῳ, Μαρία, ἢ Ἰσμήνη, ἢ ἀδελφῆ σου, διατὶ σοὶ ὁμοιάζει, κατὰ τὴν μορφήν, τὰς ιδιότητας, τὰς συνηθείας κτλ.

Τὸ πνεῦμα. Ἦ ὁμοιότης εἶναι πρᾶγμα ἀσήμενον εἰς ἡμᾶς ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον σας πρέπει νὰ ὁμοιάζον τὰ τέκνα ἢ εἰς τοὺς γονεῖς ἢ εἰς ἄλλα πρόσωπα τῆς οἰκογενείας πρὸς ἐνθύμησιν τῶν καλῶν προτερημάτων καὶ κακῶν καὶ διακρίνουσι οἱ γονεῖς τὰ προσόντα τῶν μὲν ἀπὸ τῶν δὲ καὶ ἐνθυμῶνται τὰς χάριτας ἢ τὰς κακίας.

Ἐρώτ. Καλῶς. Τὸ φῶς, ὅπερ διήλθεν ἐμπροσθέν μου εἰς τὸν ἐξώστην, δύο ὥρας μετὰ τὴν κηδεῖαν σου, τί ἦτο;

Τὸ πνεῦμα. Μήπως ἦτο πρᾶγμα ἀπάτης ὀφθαλμῶν; καθότι ἄλλως ἐγὼ δὲν εἰμπορῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω.

Ἐρώτ. Ὅχι, δὲν ἦτον ἀπάτη. Ἐνῶ εὐρισκόμην ὀρθος καὶ ὁ Μιχαλάκης ὁ ἀνεψιός μου ἦτο πλησίον μου, αἶφνης μία πυρὰ, φλόξ, διήλθεν ἀκαριαίως τῶν ὀφθαλμῶν μας. Καὶ ἐγὼ ἐξεπλάγην καὶ ἐνεθυμήθην σέ, ὁ δὲ Μιχαλάκης ἐτρόμαξε καὶ με ἠρώτησε; Τί εἶναι, θεῖε;

Τὸ πνεῦμα. Ὅρισόν μου τότε τὸ μέρος, νὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ.

Ἐρώτ. Εἰς τὸν ἐξώστην τῆς οἰκίας Κολιάτσου εἰς τὸ Κολονάκι, εἰς Ἀθήνας.

Τὸ πνεῦμα. Περιμένετε νὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ, ἐπὶ δέκα λεπτά.

Διακοπὴ 10 λεπτῶν.

Τὸ πνεῦμα. Ἦμην ἐκεῖ. Εἰς τὸν ἐξώστην. Ὑπάρχει ἐκεῖ πνεῦμα κακοποιόν, φυλάττον, τὸ ἐποίησεν

ἠθέλησε καὶ βοηθούμενον ἐκ τῆς ἐξησθενημένης ἐντυπώσεως τοῦ θανάτου μου, νὰ κάμῃ μίαν ἀπρόπτον παρουσίαν ἐαυτοῦ καὶ σχηματίζεται φῶς, ὅπως ὑπάρχουν ἄνθρωποι, βλέποντες φῶτα καὶ εἰς ἄλλα μέρη, τὰ ὅποια φυλάττουσι ἐπίσης κακοποιὰ πνεύματα.

Ἐρώτ. Καλῶς. Δύνασαι νὰ μεταβῆς εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ μᾶς εἴπῃς, ἂν ἐπέστρεψεν ἡ μήτηρ σου ἐκ Τήνου καὶ ἂν ἦνε καλά.

Τὸ πνεῦμα. Ἦμην ἐκεῖ ἀπαξ. Μάθετε, ὅτι εἶδον τὴν μητέρα καὶ ἠθέλησα νὰ τὴν προσκαλέσω, ἀλλὰ δὲν μοὶ ἐπετράπη. Ἦτο εἰς τὸ δωμάτιον τὸ μεσαῖον καὶ ἀνεγίνωσκε. Μάθετε πρὸ πάντων ὅτι εἶνε καλά.

Ἐρώτ. Πότε ἐφθάσεν εἰς Ἀθήνας;

Τὸ πνεῦμα. Σὰς εἶπον, ὅτι χθές ἦτο εἰς τὸν δρόμον. Ἐφθασε χθές πρὸς τὸ ἐσπέρας.

Ἐρώτ. Καλῶς. Εὐχαριστοῦμέν πολύ. Τώρα θὰ σὲ ἀφήσωμεν, διότι θὰ προσκαλέσωμεν ἄλλα πνεύματα.

Τὸ πνεῦμα. Λυποῦμαι πολὺ, ὅτι ὀγλήγωρα με ἀποχωρίζεσθε. Δὲν θὰ εὑρετε μέσον νὰ συνομιλήμεν;

Ἐρώτ. Περιμένε ὀλίγον. Τὸ ἐπιθυμῶ πολὺ. Συμβούλευσόν με τὸν τρόπον.

Τὸ πνεῦμα. Εὐχαριστῶ, ὅτι με ἀνεκαλέσατε. Σὰς εἶπον, ὅτι σπουδάσατε τὴν διὰ χειρὸς γραφήν καὶ θὰ τὴν ἀποκτήσητε. Εἶνε τὸ λαμπρότερον μέσον.

Ἐρώτ. Καλῶς, θὰ προσπαθῶ.

Τὸ πνεῦμα. Νομίζω, ὅτι δὲν με ἐρωτᾶτε τίποτε πλέον. Ἀπέρχομαι, χαίρετε.

Καλεῖται τὸ πνεῦμα τῆς Εὐφροσύνης Μαργαρίτου.

Ὁ ἄγγελος. Ἐὰν περιμένετε ὀλίγον, θὰ ἔλθῃ. Εἶναι ἀπασχολημένος. Ἦτο πρὸ ὀλίγου.

Τὸ πνεῦμα. Εἶμαι ἡ Εὐφροσύνη Μαργαρίτου.

Ἐρώτ. Πῶς σοὶ ἐφάνη ὁ θάνατος καὶ ὁ ἀποχωρισμός ἀπὸ τὸ παιδί σου;

Τὸ πνεῦμα. Ἐν τῷ κόσμῳ σας εἶναι τῷ ὄντι σκληρὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ πρέπει νὰ γείνη. Σὰς ἠγάπων πάντοτε.

Ἐρώτ. Εἰμπορεῖς νὰ μᾶς εἴπῃς, ποίαν ἡμέραν ἀπέθανες;

Τὸ πνεῦμα. Ὁ Θεὸς ἀνακαλεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὅταν γινώρῃ, ὅτι ἦλθεν ὁ καιρὸς καὶ ὅτι ἀρκεῖ ἡ δοκιμασία του.

Ἐρώτ. Καλὰ, μὰ ποίαν ἡμέραν ἀπέθανες; (τὴν ἐρωτᾷ ἐπιμόνως ὁ υἱὸς τῆς).

Τὸ πνεῦμα. Ἦμέρα εἶναι πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Διατὶ δὲν ἐρωτᾶτε πάντοτε πράγματα, τὰ ὅποια εἰμποροῦν νὰ σᾶς φέρουν κανὲν ὄφελος;

Ἐρώτ. Μ' ἐνθυμεῖσθαι πάντοτε μητέρα;

Τὸ πνεῦμα. Βλέπω τὰ σημειωμένα, τὰ ὅποια ἔχετε ἐμπροσθέν σας, τὰ ὅποια φανερῶς σᾶς λέγουσιν ἐν γένει, ὅτι θὰ σᾶς ἔλεγον καὶ ἐγώ.

Ἐρώτ. Τί πρᾶγμα σοῦ ἐπῆρα πρὶν ἀποθάνῃ;

Τὸ πνεῦμα. Μήπως νομίζεις, ὅτι θὰ μοὶ τὸ δῶσῃς ὀπίσω;

Ἐρώτ. Καλὰ, μὰ τί σοῦ ἐπῆρα; διὰ ἐνθύμησιν;

Τὸ πνεῦμα. Ἦ ἐνθύμησις εἶναι πρᾶγμα ἀσήμενον εἰς ἡμᾶς.

Ἐρώτ. Μὰ θέλω νὰ μοῦ εἴπῃς, μητέρα, τί σοῦ ἐπῆρα;

Τὸ πνεῦμα. Ἀφοῦ θέλεις νὰ σοῦ εἰπῶ, εἶναι ὁ μικρὸς Σταυρὸς.

Ἐρώτ. Ναι, τί ἄλλο σοῦ ἐπῆρα καὶ τὸ ἔχω φυλαγμένο μέσα εἰς ἓνα χαρτί εἰς τὸ φορτσέρι;

Τὸ πνεῦμα. Θέλεις νὰ με δοκιμάσῃς, ἐὰν γνωρίζω ἢ ὄχι; Σὰς εἶπον, διὲν αὐτὰ εἶναι εἰς ἡμᾶς ἀσήμαντα. Διὰ τί θέλετε νὰ μᾶς δοκιμάζετε διὰ τοιούτων πραγμάτων, τὰ ὅποια μόνον μίαν περιέργειαν δύνανται νὰ εὐχαριστήσουν.

Ἐρώτ. Θέλω καὶ πονεῖ ἡ ψυχὴ μου νὰ τὸ μάθω.

Τὸ πνεῦμα. Σὰς εἶπον, ὅτι εἶμαι πολὺ καλὴ καὶ συμβαίνει νὰ μὴν εἰξεύρω, ὥστε ἀδίκως μ' ἐρωτᾶτε ἐκανελημένως.

Ἐρώτ. Τὸν πατέρα μου εἶδες;

Τὸ πνεῦμα. Αὐτὸ εἶναι περὶ τὸν νὰ μ' ἐρωτᾶτε, διότι ὅλοι πρέπει ἐδῶ ν' ἀνταμωθῶμεν.

(*Ὁ κ. Μαργαρίτης ἐσώπησε συγκινηθεὶς καὶ ἠρώτησα ἐγώ.*)

Ἐρώτ. Ἐκαμε τὸ καθήκον τοῦ ὁ υἱὸς σου;

Τὸ πνεῦμα. Ἐκαμε καὶ κάμνει τὸ χρέος τοῦ ὡς ἄνθρωπος εὐσεβήθητος καὶ ὁ Θεὸς δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ ποτέ.

Ἐρώτ. Ἐμὲ τὸν φίλον τοῦ υἱοῦ σου, τὸν Πρίντζην, ἐνθυμεῖσαι; Ἐλυπήθης, ὅπου δὲν ἤλευθερώθη ἡ Πατρίς, ὡς μοὶ ἔλεγες καὶ ἐπέθεις;

Τὸ πνεῦμα. Σὰς ἐνθυμοῦμαι. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν πόθους πολλούς, ἀλλὰ ποτέ δὲν πραγματοποιοῦνται ὅλοι.

Ἐρώτ. Συμβουλεύεις τίποτε τὸν υἱόν σου, πρὶν ἀποχωρισθῆτε ἤδη;

Τὸ πνεῦμα. Μὴν λησμονεῖτε ποτέ, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς καὶ μὴν ἀφιερώνεσθε εἰς τὰ κοσμικὰ πράγματα.

Ἐρώτ. Τί φρονεῖς περὶ τῆς νόμφης σου;

Τὸ πνεῦμα. Ἡ νόμφη μου εἶναι ἀθῶα, ἐκτελεῖ τὸ καθήκον τῆς καὶ τὸν προορισμὸν τῆς. Ἄς κάμνη κάποτε ἀπὸ μίαν ἐλεημοσύνην, διότι πρέπει νὰ σκέπτεσθε, ὅτι ὑπάρχουν καὶ δυστυχεῖς.

Ἐρώτ. Καὶ ἀγαπᾶς πάντοτε, μητέρα, τὸ παιδί σου; (ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ υἱὸς τῆς.)

Τὸ πνεῦμα. Ἀφοῦ συνεδέθημεν εἰς τὸν κόσμον μὲ τὸν γενικὸν νόμον, ὡς μητέρα μὲ τὸ τέκνον, ἐξακολουθοῦμεν νὰ εἰμεθα πάντοτε οἱ ἴδιοι. Ὡστε πῶς εἰμπορεῖ μὴ μητέρα νὰ λησμονήσῃ τὸ τέκνον τῆς. Τὰ πνεύματα εὐρίσκονται πάντοτε πλησίον εἰς τὰ προσφιλῆ αὐτῶν ὄντα.

Προσκαλεῖται τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς τοῦ κ. Δημητριάδου, παρέντος, διευθυντοῦ τοῦ καφεζείου Χρηματιστηρίου.

Ὁ Ἄγγελος. Δὲν θὰ ἔλθῃ, διότι εἶναι εἰς ὑψηλοῦς. Ἰσως αὔριον κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ἐρώτ. Ἐπιμένομεν νὰ ἔλθῃ.

Ὁ Ἄγγελος. Νομίζετε, ὅτι τὰ πνεύματα δὲν ἔχουν καμμίαν τάξιν εἰς τὴν ὑψηλοῦς των καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς θελήσεις σας;

Προσκαλεῖται τὸ πνεῦμα τῆς μητρὸς του.

Τὸ πνεῦμα. Εἶμαι ἐδῶ, ἡ Ἀλεξάνδρα Δημητριάδου, τί θέλετε;

Ἐρώτ. Ὄταν ἀπέθανες, ποῖοι ἦσαν πλησίον σου;

Τὸ πνεῦμα. Ὄταν ἀποθνήσκῃ τις, εἶνε εἰς ἀναισθησίαν, ὥστε δὲν ἐνθυμοῦμαι.

Ἐρώτ. Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω, διότι ὡς γνωρίζεις, ἐγὼ δὲν ἤμην παρῶν (ἐρωτᾷ ὁ υἱὸς τῆς).

Τὸ πνεῦμα. Νομίζετε, ὅτι πρέπει νὰ εἰξεύρω τὰ πάντα;

Ἐρώτ. Ἐρωτήσατε ἄλλα πνεύματα.

Τὸ πνεῦμα. Ἡ ἐξέτασις ἐγείνει, ἀλλὰ τὰ πνεύματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἐρωτήσω, δὲν εἶναι παρόντα καὶ δὲν εἰμπορῶ νὰ τὰ εὑρω.

Ἐρώτ. Εἰπέ μου τοῦλάχιστον, ποῦ ἀπέθανες, διότι δὲν ἤμην παρῶν.

Τὸ πνεῦμα. Εἰς Μακεδονίαν, εἰς τὸ χωρίον πλησίον τῆς Καστορίας καὶ ἐκτοτε περιφέρομαι εἰς τὸ κενόν.

Ἐρώτ. Ἀφήκες καμμίαν παραγγελίαν, ὅταν ἀπέθανες, εἰς τὸν υἱόν σου;

Τὸ πνεῦμα. Ἐὰν ἦτο παρῶν, θὰ τῷ ἔλεγον ἴσως, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἰξεύρετε, ὅτι ὁ θάνατος εἶναι εἶδος παραλυσίας τῶν σωματικῶν δυνάμεων καὶ ἐγὼ ἤμην ἐξασθενημένη εἰς τὴν νύμφην, ἀλλὰ δὲν εἶναι κακὸν νὰ πηγοῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν συχνότερα.

(*Προσκαλεῖται τὸ πνεῦμα τοῦ Ν. Λάππα, ἀποθανόντος ἐν Ἠλείρω πενθεροῦ τοῦ κ. Διαμ. Μαργαρίτου.*)

Τὸ πνεῦμα. Ναι, εἶμαι ὁ Νικ. Λάππας.

Ἐρώτ. Ἡ σύζυγός σου ζῇ; τὴν βλέπετε;

Τὸ πνεῦμα. Ἐπειδὴ ἔζησα εὐχαριστημένως μαζὺ τῆς καὶ ἐνδιαφέρομαι, εἶμαι καὶ συχνὰ πλησίον τῆς. Ἄν ἀπέθνησκε, θὰ ἔγραψεν ἡ ἴδια διὰ τῆς χειρὸς τοῦ κυρίου, ἀλλὰ μάθαιτε, ὅτι ζῇ ἀκόμη καὶ θὰ ζήσῃ μερικὰ ἔτη ἀκόμη.

Ἐρώτ. Δὲν μᾶς λέγετε, σὲ παρακαλοῦμεν, πῶς ἐγείνει τὸ περιστατικὸν καὶ σ' ἐσκότωσεν ἐκεῖνος.

Τὸ πνεῦμα. Καθήμενος Διαμάντη, γνώριζε ὅτι, τὰς βουλὰς τοῦ Θεοῦ δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ τὰς ἀποφύγῃ. Ἐπρεπε νὰ γίνῃ ἔτσι. Αὐτὸς ἔκαμεν ἓνα λάθος καὶ ὁ Θεὸς θὰ τοῦ τὸ ἀνταποδώτῃ κατὰ τὰς πράξεις του.

Ἐρώτ. Εἶχες νὰ παραγγεῖλαις τίποτε καὶ δὲν ἐπρόφραξες; θέλεις τίποτε;

Τὸ πνεῦμα. Πάντοτε οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες ἔχουν ἀπὸ κάτω νὰ εἰπουν, ἀλλὰ τί θὰ ὠφελήσῃ τώρα, ἐὰν εἰπῶ τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ τότε.

Ἐρώτ. Τί ἤθελες νὰ ἐγίνετο;

Τὸ πνεῦμα. Μήπως καὶ με ἐκδικήσετε; νομίζετε, ὅτι θὰ με εὐχαριστήσετε;

Ἐρώτ. Εἰπέ μας τὸ μέρος, ὅπου σὲ ἐσκότωσαν διὰ νὰ προσευχηθῶν τὰ παιδιά σου, ἂν ποτε ὑπάρχουν ἐκεῖ.

Τὸ πνεῦμα. Τὴν προσευχὴν των εἰμποροῦν νὰ τὴν κάμουν καὶ εἰς τὸ σπῆτι των καὶ θὰ εἶναι προσδεκτὴ καὶ εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς ἐμέ.

Ἐρώτ. Μὰ θέλουν περισσότερον νὰ σ' εὐχαριστήσουν.

Τὸ πνεῦμα. Δὲν πρόκειται νὰ εὐχαριστοῦν τὰ πνεύματα. Εἶναι ἀπλᾶ περιέργειαι ἀνθρώπων.

Ἐρώτ. Καλῶς, ἔχετε καμμίαν συμβουλήν νὰ δώσῃς εἰς τὰ παιδιά σου;

Τὸ πνεῦμα. Ἄς ἀκολουθήσουν τὸν φυσικὸν δρόμον, τὸν ὅποιον πρέπει νὰ πράξουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ἄς ἔχουν παράδειγμα πάντοτε τὰς καλὰς πράξεις καὶ ἄς σκέπτονται, ὅτι ἡ μετάνοια, ὅταν προέλθῃ μετὰ τὸ ἐγκλημα, εἶναι ἀργά. Θὰ πηγαίνω, διότι με προσκαλοῦν.

(*Διαλύεται ἡ συνεδρίασις.*)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ Τῶ ΝΕῶ, ΕΤΕΙ

Πλήρες ἀνυπομονησίας, τὸ ἀνθρώπινον βλέμμα ἀτενίζει τὸν σιδηροῦν τοῦ ὠρολογίου δείκτην, ὅστις μετὰ στωϊκῆς καὶ ἰπποτικῆς ἀπαθείας διανύει τὴν τροχίαν του καὶ ἐναγωνίως ἀναμένει νὰ ἴδῃ τὴν κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν δύο δεικτῶν ἐκτιλυχθησμένην σκηνήν. Δὲν βραδύνει ὅμως καὶ ἡ ἀνυπομονησία καὶ περιέργεια αὐτοῦ ἰκανοποιεῖται· διότι μετ' οὐ πολὺ οἱ δύο δείκται συναντῶνται καὶ ἐν τῇ συναντήσει των φοβερὰν συνάπτουσι μάχην. Ὅποια ἡ ἐκβάσις ταύτης; τίς ὁ νικητῆς; ὁ ἀκουόμενος ἐν τῇ νυκτερινῇ ἐκείνῃ στιγμῇ πένθιμος ὕμνος, ἀγγέλλων τὸ μεσονύκτιον, αἱ τελευταῖαι δηλονότι ἐκπνοαὶ τοῦ ἐκπνέοντος ἐνιαυτοῦ καθιστῶσι γνωστὴν τὴν νίκην τοῦ ἐπιτέλλοντος 1903. τοῦ δραπέτου τούτου ἐκ τοῦ αἰωνίου ἀχανοῦς, ὅστις περιπλανηθεὶς τίς οἶδε ὅπου σους αἰῶνας ἀνὰ τὸ ἀπειρον, κατῴρθωσεν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς λάθρα ἀνευ διαβατηρίου νὰ ἀποδιδασθῇ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου καὶ τῇ βοηθείᾳ καὶ συναρωγῇ τοῦ ἁγ. Βασιλείου, ὃν συναντᾷ καὶ συγχρωτίζεται καθ' ὁδὸν ἐρχόμενον νὰ ψάλλῃ τὰ κόλλανδά του, ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί, νὰ ἐλιχθῇ μέχρι τοῦ Βασιλικοῦ θρόνου καὶ ἐπωφελοῦμενος τῆς κρίσεως καταστάσεως τοῦ ἀποικομένου ἐνιαυτοῦ, ἐκπνέοντος τὰ λοιπὰ νὰ καταβάλῃ τούτον διὰ τῆς νεανικῆς καὶ σφριγγλῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ ἀρπάζῃ ἀπ' αὐτοῦ τὰ σκῆπτρα καὶ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς δυναστείας, πρὸ τῶν κεχηνότων ὀμμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἡτις ναρκωθείσα ὑπὸ τῶν ἀπέιρων αὐτοῦ ὑποσχέσεων τυφλώτῃ καὶ οὐδὲν παρεμβάλλει πρόσκομμα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν αὐτοῦ ἐνεργειῶν καὶ μέσων, πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Βασιλείας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γηθοσύνως χαιρετίζουσα τὴν ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ἀνάρρησιν διαμοιράζει πλεῖστα ὅσα δῶρα εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους, εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, εἰς γέροντας καὶ παιδιά.

Μὲ ὁποίας καὶ πόσας ὑποσχέσεις δὲν βαυκαλίζει τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι νέους θὰ κλέψῃ κεραυνοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι νέας ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις ἐν τῇ νῦν ἀναπτύξει τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν θὰ ποιήσῃται, ὅτι θὰ ἐγείρῃ καὶ θὰ ἀποκαλύψῃ τὸν μυστηριώδη πέπλον, ὑφ' ὃν τόσα ἀγνωστα αὐτῇ καλύπτονται καὶ με πόσα χρυσαυγῇ ὄνειρα δὲν λικνίζει αὐτὴν, ὅτι ἐν αὐτῷ θὰ εὑρῇ τὴν ἀγαλίαν τῆς ψυχῆς τῆς, τὸ βάλομον τῆς παρηγορίας διὰ τὴν αἰμάσσουσαν καρδίαν τῆς, τὴν ἐνοσάρκωσιν τῶν γλυ-

κῶν αὐτῆς ὀνείρων; Καὶ αὐτὴ ἐν τῷ βαυκαλισμῷ καὶ λικνισμῷ τούτῳ ἐπιλανθάνεται τῶν παρελθόντων καὶ αὐτῆς τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος καὶ πλήρης ἐπὶ τῶν χειλῶν ἀβροῦ μειδιάματος ἐλπίζει.

Τάλαινα ἀνθρωπότης! Ὁ ἀπηνῆς καὶ ἀνοικτίρμων χρόνος, ἡ ἀναλλοίωτος αὐτῆς δύναμις, πρὸ τῆς ὁποίας εὐλαβῶς τὸν αὐχένα κύπτεις, λυκνίζουσα τὸ πνεῦμα σου μετὰ τὰ φαιδρὰ καὶ τερψίθυμα ἄσματος τῆ γλυκείας αὐταπάτης, προσπαθοῦσα νὰ καταπνίξῃς εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου πᾶν ὅ,τι σὲ λυπεῖ, πᾶν ὅ,τι ἀπεχθάνεσαι, ζητοῦσα νὰ ἀποτινάξῃς ἐκ τοῦ νοῦ σου πᾶσαν ὀχληρὰν καὶ ἐπώδυνον ἰδέαν, ἡτις σὲ βασανίζει; ἀενάως καὶ ἀστραπηδὸν ἐπανερχομένη καταποντίζεται εἰς τὰς ἀτέρμονας καὶ ἀχανεῖς ἀβύσσους τῆς αἰωνιότητος, πρὸ τῆς ὁποίας ὁ νοῦς σου ἰλιγγιά, ἐν τῇ ἀκατασχέτῳ δ' αὐτῆς ὀρμῇ παρασύρει μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸ πᾶν ἀρίνουσα εἰς σὲ τὸ ὄναρ τῆς σκιάς μόνον τὰ ὄνειρα καὶ τὴν ἀείποτε στερουμένην ἐνοσάρκωσιν ἐλπίδα; μεθ' ὧν ἀνεπαισθήτως τὴν διαχαρθεῖσαν τροχίαν σου νὰ διανύς, ἕως ὅτου τέλος καὶ ἀπροσδοκῆτως κόψῃ καὶ αὐτὸ τῆς ζωῆς σου τὸ νῆμα.

Ἄλλ' ἐλπίζε, ἐλπίζε τάλαινα ἀνθρωπότης, ἀφοῦ ἡ ἐλπίς εἶνε τὸ μόνον χάρισμα, ὅπερ ἀπέμεινεν ἐν τῷ πῖθῳ τῆς Πανδώρας, ἀφοῦ αὐτὴ εἶνε ὁ φάρος τοῦ οἴκτρου κυμαινόμενου ναυαγοῦ, ἀφοῦ αὐτὴ εἶνε τὸ εὐσπλαγχνον δάκρυ τοῦ ἐγκαταλελειμμένου, ἀφοῦ αὐτὴ εἶνε τὸ μόνον βότανον κατὰ τῆς ἐσχάτης ἀπογνώσεως.

Ἀθήνησι

Θωμᾶς Θ. Τεράκης

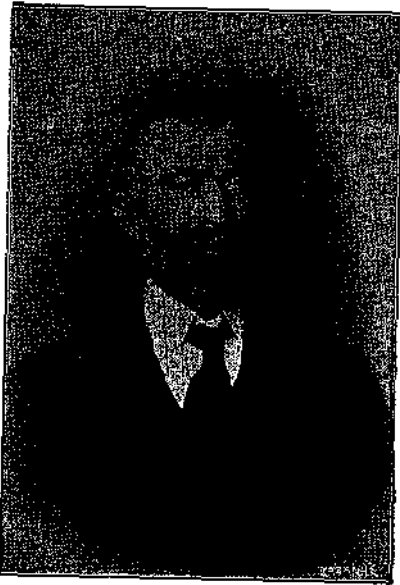
Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΟΛΩΣ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΚΑΙ ΙΔΙΟΥΘΜΟΝ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΕΡΠΝΟΤΑΤΟΝ ΤΟΥ 20 ΑΙΩΝΟΣ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑ 100 ΕΤΗ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους τῆς «Φύσεως» θ' ἀρχίσωμεν δημοσιεύοντες ὅπως ἔξοχον μυθιστοριακὸν διήγημα τοῦ διασημοῦ Γαλάτου κ. Α. Ροβιδά, ἐνθα διὰ πρωτοτύπου καὶ ἰλιπογραφικῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τερπνοτάτων ὄψεων ἐκτίθεται ἡ μέλλουσα ζωὴ τοῦ προσεχοῦς αἰῶνος, ζωὴ ἣν ὁ Γαλάτης συγγραφεὺς φαντάζεται ἐξελισσομένην ἐν τῇ φοβερῇ προόδῳ τοῦ ηλεκτρισμοῦ καὶ ἐν γένει τῶν ἐπιστημῶν. Ἦως τῆς συγγραφῆς ταύτης εἶναι ὁ φιλόθεος Δωρὶς, σοφὸς καὶ ἔξοχος ἐπιστήμων τῶν φιλοσοφικῶν, μέλος πασῶν τῶν Ἀκαδημιῶν Ἑυρώπης, Ἀμερικῆς καὶ Ὀκεανίας, ὅστις μετὰ τοῦ υἱοῦ του Γεωργίου καὶ τῆς οἰκογενείας του διέρχεται τὸν θαυμασιὸν ἠλεκτρικὸν βίον οὐτινος ἡ περιγραφή, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι θὰ τέρψῃ οὐκ ὀλίγον τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φύσεως».

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἐν κάλλιστον σωματεῖον, ἐκπληροῦν εὐδοκίμως καὶ φιλοτίμως τὸν προορισμὸν του εἶναι καὶ τὸ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἡπειρωτῶν ἐν Πειραιεῖ, ὅπερ μεγάλας ὄντως ἐκδουλεύσεις παρέχει τοῖς Ἡπειρώταις, ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ τοῖς διερχομένοις ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀποδημοῦσιν, οἵτινες παρ' αὐτῷ εὐρίσκουσιν ἀσυλὸν, παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν δὲ του ρέκτου καὶ φιλοτίμου κ. Γ. Δάκκα, ἡμετέρου συνεργάτου ἐν τῇ «Φύσει» καὶ φίλου, ἀπὸ τῆς γνωστῆς καὶ μεγάλης ἱστορικῆς Ἡπειρωτικῆς οἰκογενείας καταγομένου, οὕτινος δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα, λειτουργεῖ κάλλιστα ἀπὸ τριετίας τὸ ὠφελιμώτατον τοῦτο σωματεῖον καὶ ἐν αἰσιωτάτοις οἰωνοῖς προβαίνει εἰς τὸν προορισμὸν του, καθόσον μέχρι τοῦδε καὶ ὑπὸ τῆς φιλελληνίδος Κομήσης Ριανκούρ εὐηργετήθη τὸ σωματεῖον τοῦτο, ὅπερ καὶ εὐεργετίδα αὐτοῦ παμψηφεί ἀνεκήρυξε καὶ ὑπὸ τοῦ ἐσχάτως ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Κ. Λιγυνοῦ ἐπίσης ἐτιμήθη διὰ διακοσιοδράχμου προσφορᾶς ἡ Ἀδελφότης αὕτη, ἥτις ὁμοίως παμψηφεί ἀνεκήρυξεν αὐτὸν ἐπίτιμον μέλος.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀρίστου σωματείου τούτου, εἰς ὃ ἔχουν συγκεντρωθῆ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἄγνοτέραν κοινωνικὴν τάξιν τοῦ Πειραιῶς Ἡπειρώται, εἶναι ἡ περίθαλψις τῶν ἀποτελούντων ταύτην μέλων, ἡ ὑποστήριξις αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ παροχὴ ἐκδουλεύσεων τῇ πατρίδι καὶ τοῖς συμπολίταις αὐτῶν ἐν γένει.

Τὸ συμβούλιον ἀποτελεῖται ὑπὸ τὴν προεδ-

ρίαν τοῦ κ. Γ. Δάκκα, ἐκ τῶν κ. κ. Β. Πανταζίδου ἀντιπροέδρου, Π. Πετρίδου γραμματέως, Θ. Κάλτσου ταμίου καὶ τῶν κ. κ. Ι. Πασχίδου, Κ. Βεάρχου, Ἀ. Νούση, Π. Καρέτσου, Θ. Παπᾶ, Γ. Μιζάρα, Ἀ. Δενδρούλη καὶ Σ. Μπακάλου Συμβούλων.

Ἡ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

Τὴν κάμαρι στὸ Γέρω Τζιομπάνο,
π' ὄχει γυθὸς δεκατρεῖς τσελεγκάδες
σταῖς κορράδες τ' Ολύμπου ἐπάνω
καὶ σφαχτὰ δέκα πέντε χιλιάδες!

Πιστικοὶ τὰ βοσκοῦνε ξημέρια,
φουσταρέλλες λεραῖς φορεμένοι,
μακρὲς κλιτσοὶ κρατοῦνε στὰ χέρια,
σὲ κοτρώνια ψηλὰ καθορμένοι.

Σκορπισμένα τὰ γόδια στὸ πλάγι,
μὲ κονδοῦνια λαμπρὰ στὸ λαμπρὸ,
τὰ βαρβάτα κεσέμια* οἱ τράγοι,
ὄσ' ἐλάρια πηδᾶν στὸ γκρεμὸ.

Προβατίνες, μιλῶρια,** κριάρια,
μὲ τὰ ρόντσα*** μακρὰ τὸν μαλλιά,
πυκνωμένα βοσκοῦνε κ' ἀράρια,
τ' ἀκλουθᾶνε πελώρια σκυλιά.

Ξαφρηκὰ τὰ βουνὰ ἀνταριάζου,
φουρτουριάζου βαρεὰ οἱ καιροὶ,
πιστικοὶ στὰ λαγκάδια χονγιάζου,
ροβολᾶν τὰ σφαχτὰ στὸ ματρί.

Γύρο, γύρο ἢ ράχες χιονίζου,
ταῖς σκεπάζει πυκνὴ κατεχνιά,
τσελεγκάδες γλερτοῦν ντουφεκίζου,
ξημερώνει καινούργια χρονιά.

Πιστικοὶ μὲ χατζιλάρια ζωσμένοι,
φοβεροὶ τῶν βουνῶν λεβερτάδες,
τὴν τάβλα μὲ φαγὰ ἔχουν στρωμένη,
καὶ λαλοῦνε φλογέρες ζουγράφες.

Καθορμένοι, σ' ἐκείνη τριγύρω,
τσελεγκάδες π' αὐτοὺς παραπάνω,
στὴ κορφή ἢ Τζιομπάνο* Ἀργύρω,
μὲ τὸ Γέρω τῆς πρώτο Τζιομπάνο.

Σ' ὄλωνᾶνε τὸ πρόσωπο πάνω,
ἢ χαρὰ γ' ἐκεῖ ἀπλωμένη,
κ' εὐχαῖς λέγε στὸ Γέρω Τζιομπάνο,
ἢ καινούργια χρονιά ὅπου μπαίνει,

μπερεκέτια γὰ φέρη μεγάλα,
καὶ τὸ βιὸ του γὰ χιλιαγατσίον,
ὄσ' ποτάμι γὰ τρέχει τὸ γάλα,
καὶ καθένα διπλὰ γὰ γεννήση,

θυληκὰ κατοικᾶκια κ' ἀράκια,
γ' ἔχουν ὅλα χρυσὸ τὸ μαλλί,
κ' ἀπ' ἐκεῖνον μακρὰ τὰ μαράκια,
γ' ἄναι πάντα καὶ κάθε χολή.

(*) Ὀδηγοί, (**) δέχρονον ἄρνιον, (***) μαλακὸν λευκὸν μαλλί.

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΛΕΚΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΤΗΣ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ"

Ποῖα εἶναι ἡ μᾶλλον κατεπείγουσα ἀνάγκη διὰ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος, τῆς ὁποίας τὴν ἐκπλήρωσιν ὀφείλει πᾶς Ἕλληνας νὰ ἐύχνηθῆ κατὰ τὸ νέον ἔτος;

Τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡ «Ἀκρόπολις» ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου ἔτους ἀπέτεινε πρὸς τοὺς ἐπιλέκτους αὐτῆς, ζητοῦσα τὴν ἀπάντησιν. Καὶ φυσικῶς 34 τούτων ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ τῇ στείλουν τὰς κάτωθι δημοσιευόμενας γνώμας, αἵτινες ἐνέχουσι τὸ πολὺ περίεργον καὶ πρωτότυπον, ὅτι οἱ λαβόντες τὰς προσκλήσεις.

Α' ἢ δὲν ἠγνόησαν τὸ ζήτημα καλῶς.

Β' ἢ ἐπαθον ἀπὸ ψυχῶσιν.

Γ' ἢ διὰ τῆς ἁμοφυοῦς ἀπάντησέως των, περιωρίσθησαν ἀπλῶς εἰς τὰς ἰδίας ἀσχολίας, γνωματεύσαντες συμφώνως τοῖς ἑαυτῶν ἐργοῖς, ἤτοι:

Οἱ πολιτικοὶ ἐσκέφθησαν πάντι πολιτικῶς.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἐγνωμάτευσαν στρατιωτικῶς.

Οἱ δικηγόροι ἐσκέφθησαν νομικῶς.

Οἱ καθηγηταὶ ἔγραψαν σχολαστικῶς.

Οἱ δημοσιογράφοι ἀπήντησαν τυπικῶς.

Οἱ ἰατροὶ μας συνεβούλευσαν ἐπιστημονικῶς.

Οἱ γεωλόγοι ἀπηγγήθησαν ἀστρονομικῶς.

Καὶ οἱ ποιηταὶ μας ἀπήγγειλαν ψυχαρικῶς.

Ἄν ἦσαν δὲ καὶ ἱερεῖς, θ' ἀπήντων χριστιανικῶς.

Τὶ δ' ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τούτων τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τοῦ τόπου;

Ὅτι ἕκαστος, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ, ἀπήντησεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ εἶδος του καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστήμης του, ὅτι διὰ νὰ ἐκπληρωθῆ ἡ μᾶλλον ἐπείγουσα ἀνάγκη, δεόν ἢ Ἕλλάς κατὰ τὸ 1903 νὰ διοικηθῆ ὑπὸ εἰδημόνων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐν γένει διοικήσεώς της, τοῦτέστι νὰ μὴ παραμεληθῆ, ἢ παιδεία, ἢ δασονομία, ἢ πολιτικὴ οικονομία, ἢ χημεία, ἢ τραπεζικὴ, ἢ ποίησις, τὰ ταχυδρομεῖα, ὁ τηλεγράφος κτλ. διότι ἂν μίᾳ τῶν ὑπερρεσιῶν τούτων δὲν εὐδοκίμησῃ καὶ κατὰ τὸ 1903, κινδυνεύομεν καὶ πάλιν νὰ μὴν ἐκπληρωθῆ ἡ μᾶλλον ἐπείγουσα ἀνάγκη τοῦ τόπου!

Αὕτη εἶναι ἡ ἐννοία τοῦ ἀποτελέσματος καὶ ἰδοὺ κατὰ σειράν αἱ ἀπαντήσεις μετὰ τῶν ἡμετέρων ἐπεξηγήσεων.

Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Δεῖ δὴ χρυμάτων.

Ἄλλ' οὐχὶ δι' ἐπιβολῆς νέων φόρων, οὐδὲ δι' αὐξήσεως τῶν ὑπαρχόντων.

Θ. Π. Δηλιγιάννης.

Εἶναι ἀκριβῶς τὸ συμπέρασμα τοῦ προγράμματός του καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτοῦ νομικῶς ἐκπληροῦται ἡ μᾶλλον ἐπείγουσα ἀνάγκη τοῦ Κράτους.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν

Ἔργασια, οἰκονομία, φρόνησις.

Ἀλέξ. Σκουζῆς

Απαντᾶ ὡς τραπεζίτης καὶ πλούσιος οἰκοκύρης.

Τὴν Εὐχὴν του γὰ λάρον ζητοῦνε,
κάθε μὲν τὸν χρυσὸν ἐρημνεῖα,
καὶ τὸ χέρι σειρά τοῦ φιλοῦνε,
ξημερώνει καινούργια χρονιά.

Ἄν-Βασιλῆς, παιδιὰ, ξημερώνει,
πυρὸν μὲ τὸν χρόνον Γιορτῆ,
ἐκατὸ ἰδιαθήκατε χρόνοι
ποῦ γιορτάζω στὴ στρουγγα αὐτῆ.

Στὸ Θεόχτιστο κείνο λιθάρι
ἐστεκόμουρ ψηλὰ καραοῦλι
κ' ἀγραιοῦσα πὸ κεί τὸ Βαρδάρι,
τὰ Μπαλάμα, τὸ Πινδο, τὸ Σοῦλι.

Στ' ὄλο σάστερα κείνα τὰ μέρη
ἐρας Ἡλίου γὰ βρῆ καρτεροῦσα
ποῦ τὸν λέγε σπηρὸ ἀστέρη
μὰ δὲν βρῆκε κ' ἀδικῶς τηροῦσα.

Τὴν Πατρίδα, παιδιὰ, τὴν Πατρίδα,
καὶ τὴν Πιστι, παιδιὰ, γ' ἀγαπάτε,
ἐχτρικὴ ἂν ταῖς βλάφτη ἀκρίδα,
μὲ τρουφέκι αὐτῆ γὰ χτυπάτε.

Σὲ πολέμου πολλοὺς ἔχω πάγη,
γὰ Πατρίδα καὶ Μπίστη μας μόνο,
καὶ πολλὰς μολυβιάς ἔχω φάγη,
μὰ ποτὲ μου δὲν ἐννησοῦ πόρο.

Δὲν θυμᾶμαι ποτὲ τὸ ζουλίπι,
γὰ γὰ κάμη στὸ βιὸ μου ζημιά,
γόδια, πρόβατα, ζουρία καὶ τσάποι*,
δὲν τὰ βρῆκε ἀρρώστια καμμιὰ.

Μὰ ποτὲ μου τὸ δικαίον τὸ ξέρο,
ὡς τὰ χρόνια αὐτὰ π' ἔχω φτάση,
δὲν τὸ ἔχω παιδιὰ περαγμένο,
τὴν ψυχὴν μου δὲν ἔχω κολάση.

Ταῖς ἐρημνεῖαις αὐταῖς γὰ θυμᾶστε,
πο τὸ τοῦ σας μὴ φάγη καμμιὰ,
καὶ τὴν πῆτα ἐμπρὸς ἐτοιμάστε,
ξημερώνει καινούργια χρονιά.

Μ' ἀργυρὸ ἢ Ἀργύρω μαχαίρι,
βασιλόπητα μὴ κομματιάσει.
Πρῶτα δίνει στὸ Γέρω Σκουτέρη,
καὶ κατόπι στοὺς ἄλλους μοιράσει.

Παραγγέλλει εἰς ὅλους γελᾶτη,
τὸ φλωράκι τῆς πῆτας ποῖς βρῆ,
μὴ τζαντιλὰ μὲτὰ γελᾶτη,
θὰ τοῦ δώσῃ γὰ δᾶρο τυρί.

Χρυσοκέρατο λάγιο ματρί,
ποῦναι πρῶτο σ' αὐτὸ τὸ ματρί,
κ' ἀπ' τὸ Γέρω Τζιομπάνο θὰ πάρη,
ποῖς τῆς πῆτας θὰ βρῆ τὸ φλωρί.

Γεώργιος Χ. Δάκκας

(*) τράγοι.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν

Διὰ μὲν τὸ Κράτος ὅπως σκοπίμως καὶ ἐπιμελῶς διατεθῶσι τὰ παρὰ τοῦ ἔθνους, εἰσπραττόμενα, διὰ δὲ τὸ ἔθνος, ὅπως διὰ θετικωτέρας καὶ παραγωγικωτέρας ἐργασίας παράσχη εἰς τὸ Κράτος, τι ἀπαιτεῖται πρὸς θεραπείαν πασῶν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἀναγκῶν.

Κ. Καραπάνος

Πάντοτε διὰ τῶν οικονομολογικῶν του ἀρχῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Περὶ συλλογῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικης.

Θ. Λυμπερίτης

Ἀπάντησις ἀσχετος πρὸς τὴν ἐρώτησιν καὶ μιλῶν ὡς νέου ὑπουργοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δικαιοσύνην πραγματικὴν καὶ ἀμερόληπτον, Οἰκονομίαν ἀληθῆ, Φορολογικὴν ἰσότητα ἐν ἀναλογίᾳ, δηλαδὴ καὶ πάλιν Δικαιοσύνην ἐν τῇ δημοσιονομίᾳ.

Α. Ζυγομαλάς

Ἀπαντᾷ τι θά κάμη αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Μίαν ὀφείλω νὰ ἔχω μέριμναν καὶ ἐν μόνον μέλημα.

Πῶς νὰ βελτιώσω τὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀφ' ἐνός.

Πῶς νὰ καταργήσω τὸν βούρδουλαν ἀφ' ἑτέρου.

Κυριακοῦλης Μανραμυχάλης

Ὅμοιος ὡς εἶναι τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Ὑποστράτηγος καὶ βουλευτὴς Ἀττικῆς

Εἰς τὴν ἐρώτησίν σας: Ποία εἶνε ἡ μᾶλλον κατεπείγουσα ἀνάγκη διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος κλπ. Ἀπαντῶ, ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν μου εἶνε ἡ ταχίστη παρασκευὴ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

Κ. Σμολένουης

Ἀπαντᾷ ὡς ὑπουργὸς ἀληθῆς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς ἐποχῆς.

Ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς

Αὐστηροτάτη τήρησις τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων.

Νικόλαος Δ. Δεβίδης

Ὡς ἀκραιφνῆς συνταγματολόγος διὰ τὴν τήρησιν τοῦ Συντάγματος καὶ οὐχὶ διὰ τὴν μᾶλλον ἐπιγούσαν τοῦ κράτους ἀνάγκην.

Ὁ βουλευτὴς Παξῶν

Πολλὰ εἰσὶν αἱ ἐπιγούσαι ἀνάγκαι, ὧν δύναται νὰ εὐχρηθῆ πᾶς Ἕλληνας τὴν ἐκπλήρωσιν. Αἱ πρώτισται ὅμως πασῶν εἰσὶν, ἡ ἀπονομὴ ἀληθοῦς δικαιοσύνης καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν Ἑλλήνων ραγιάδων ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἅτινα ὑφίσταν-

ται ἀπὸ τοῦ Βασιβουζούκου τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας.

Θεόδ. Βελλιανίτης

Καὶ αὐτὸς φιλοδίκαιος ὡς ὅλοι πλην ἡ Δικαιοσύνη δὲν ἐμεγάλυνε τὰ ἔθνη, οὔτε ἀπέδωκε τὰ δίκαια.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

Νερό!

Σ. Στρέϊτ

Νερὸ διὰ τὰς Ἀθήνας, κατὰ τὸν κ. Στρέϊτ εἶναι ἡ μεγαλειτέρα ἀνάγκη, ἀλλὰ διὰ τὸ κράτος; νερὸ ἢ χρῆμα;

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου

Κατ' ἐμὲ ἡ μᾶλλον κατεπείγουσα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀνάγκη εἶνε ἡ ἐλάττωσις τῶν δαπανῶν αὐτοῦ καὶ ἡ εἰλικρινὴς μέριμνα πρὸς ὑγίαν τῶν οικονομικῶν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν. Μόνον διὰ τῆς πληρώσεως τῆς ἀνάγκης ταύτης θέλει καταστῆ σὺν τῷ χρόνῳ ἐφικτὴ καὶ ἡ πλήρωσις παντὸς ἐθνικοῦ ἰδανικοῦ.

Α. Ε. Ἡλιόπουλος

Ὡ, ἐδῶ ἀπαντᾷ ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ προϋπολογισμοῦ φιλανθρωπικοῦ τινος καταστήματος.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

Διὰ τὴν ἔσω Ἑλλάδα θὰ ἠνυχομένη εὐνομίαν, διὰ τὴν ἔξω ἀπαλλαγὴν τῶν κινδύνων, διὰ πάντας τοὺς Ἕλληνας μείζονα φιλοπονίαν, ἐλάσσονα δὲ εἴησιν.

Ι. Εὐταξίας

Καὶ ἐδῶ μᾶλλον συμβούλαι ὡς νὰ ἐδίδοντο πρὸς φοιτητάς.

Ὁ Τμηματάρχης τῆς Δημοσίας Ὑγιεινῆς

Οὐδὲν θετικὸν ἐν τῷ Κράτει ἀνευ εὐδαιμονοῦσης δημοσίας ὑγιεινῆς. Στρατοί, στόλοι, μέγαλα, πλοῦτη, τιμὴ, μηδὲν, μηδὲν. Τὸ Κράτος φθίνει. Ἐχομεν 25 θανάτους ἐπὶ 1000 ἀτόμων κατ' ἔτος. Προσῆκει ἡ θνητότης αὕτη νὰ ἐλαττωθῆ μεγάλως.

Ἐν τῷ προγράμματι τῆς Κυβερνήσεως Δηλιγιάννη ἀναγράφεται ἡ ὑγειονομικὴ σύνταξις τῆς χώρας. Μέγα ἀγαθόν. Εὐχομαι τὸ 1904 νὰ εὕρη πλήρες τὸ ἔργον.

Α. Ε. Παπαδάκης

Περὶφημα, ὅλοι φρονοῦν διὰ τοῦ κλάδου τῶν καὶ μόνον θὰ διαπρέψωμεν.

Ὁ Τμηματάρχης τοῦ δασικοῦ

Ἡ ἐρώτησίς σας μοῦ ἐνεθύμησε τὴν σύστασιν τοῦ Ἰσοκράτους εἰς τὸν μαθητὴν του, ὅταν τὸν ἠρώτησαν, τί χρειάζεται διὰ νὰ ἐκπαιδευθῆ.

«Καὶ βιβλίου καὶ νοῦ καὶ πινακίδου καινοῦ κτλ.» ἀπήντησεν ὁ σοφὸς ἐκεῖνος διδάσκαλος. Ἐχομεν ἀνάγκην χρημάτων, στρατοῦ, στόλου, δικαιοσύνης, διοικήσεως, γεωργίας, δασῶν κλπ. κλπ, ἕκαστον τούτων ὅμως εἶνε καὶ μεγίστη ἀνάγκη, ἀλλὰ μονομερῶς δὲν συμβάλλει εἰς τίποτε. Πρὸ παντὸς μᾶς χρειάζεται ὁ νοῦς.

Β. Κ. Σάμιος

Καὶ ἐνταῦθα πελαγοδρομοῦμεν. Μᾶς μεταφέρει αἰῶνας ὀπίσω; Εὐγε. Χρειαζεται νοῦς; Πάρε τον καὶ εἰς τὸν γάμο σου Κυρία «Ἀκρόπολις» νὰ σοῦ εὐχρηθῆ καὶ τοῦ χρόνου!

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν

Ὀλίγον περισσότερο μυαλό, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ καλοδιοικηθῶμεν καὶ καλοεργασθῶμεν. Ὅλα τὰ ἄλλα ὡς λ. χ. ἡ ἀνάδειξις τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ἡ μεθοδικὴ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, ἡ ἀνορθωσις τῆς Δικαιοσύνης, ἡ ἐνίσχυσις τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματός κ.τ.λ. θὰ συντελεσθῶσι πολὺ ταχέως καὶ πολὺ εὐκόλως εἰς τὴν θαυμασίαν ταύτην χώραν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐντελῶς ἀνεκμετάλλευστον καὶ ἐπιδοκτικὴν μεγάλην καὶ αὐθις προόδου καὶ εὐκλείας.

Ι. Περματζίδου

Ἐδῶ ἀπαντᾷ δέξεται μυαλοῦ! ἀλλὰ πῶς ἀποκτᾶται τέλος αὐτὸ τὸ μυαλό εἰς τοὺς ἄλλους;

Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Οἰκονομ. Ἑλλάδος»

Ὀλιγωτέραν πολιτικὴν.

Περὶσσοτέραν εὐνομίαν,

Γ. Κατσιλιδης

Ἐδῶ καὶ μία ἀοριστία: Ὀλίγη πολιτικὴ καὶ περὶσσοτέρα κανονία. Ὡς νὰ ἦσαν τὰ ἔθνη ὑπὸ γραμματικοῦ κανόνα καὶ τὰ συντάγματα ὑπὸ τὴν δεσποτειαν.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀνθρῶπ. Μουσείου

Ἐκ τῶν μάλιστα ἐπιγόντων τὰ μάλιστα εὐκτέος ὁ περιορισμὸς τοῦ ὑπεράγαν ἐκπατρισμοῦ διὰ πάντων τῶν ἐφικτῶν μέσων, τῶν μᾶλλον ἢ ἦττον συντελεστικῶν πρὸς ἐπιφελῆ προσήλωσιν τοῦ Ἑλλήνος εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος. Τῶν δὲ ἀποδιδμούντων στοιχείων ἐκ χωρῶν, ἐξ ὧν ἀναπόδραστος ὁ ἐκπατρισμός, εὐκτέα ἡ πάση δυνατῇ προσπαθειᾷ προσέλκυσις καὶ συγκέντρωσις εἰς πυρῆνας ἢ περὶ πυρῆνας ἑλληνικοὺς δυσασποροφῆτους ἐν ταῖς φυσικῶς προνομιούχοις ἐκείναις χώραις τῆς Ἀνατολῆς, ὧν ἡ πρόοδος καὶ ἀκμὴ οὐδαμῶς ἠρηται ἐκ τῆς τύχης, ἐν αἷς δὲ ἑλληνισμὸς ἀκμαῖος ἔσται ἀπαραίτητος διὰ τὸ μέλλον μεγάλης Πατρίδος.

Κλῶν Στέφανος

Ἐδῶ ἀπάντησις ἀπροσδόκητος, ἀλλὰ καὶ δυσεφάρμοστος, χωρὶς νὰ ὑποδεικνύονται τὰ μέσα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἐκπατρισμοῦ.

Ὁ Ὑψηλῆς τῆς πολιτικ. διοικονομίας

«Ἡ κατανόησις τῆς ὑποχρέσεως, τὴν ὅποιαν ἔχει τὸ Ἕλλην. Κράτος νὰ ἐνασκήσῃ κοινωνικὴν πολιτικὴν ἐν τῇ διοικήσει καὶ ἐν τῇ οικονομικῇ διοργανώσει τῆς χώρας».

Σ. Α. Βεζανης

Ἴδου καὶ μία ἐπιτευσις κατεπείγουσης ἀνάγκης οὐχὶ διὰ νεροῦ, χρημάτων καὶ ὀπλων, ἀλλὰ διὰ τῆς πολιτικῆς διοικονομίας!

Ὁ Ὑψηλῆς τοῦ συνταγματικοῦ Δικαίου

«Ἡ μᾶλλον κατεπείγουσα ἀνάγκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἶνε, νομιζομεν, ἡ εἰσαγωγὴ παρ' ἡμῖν αὐτῆς τῆς ἐννοίας τῆς πολιτείας καὶ τοῦ κοινῶν συμφέροντος. Ἐφ' ὅσον ἕκαστος τῶν πολιτῶν ἐπιδιώκει τὴν εὐτυχιαν αὐτοῦ φροντίζων μόνον, ἰδιοτελῶς περὶ τῶν ἀμέσων αὐτοῦ συμφερόντων, συντελῶν εἰς τὴν διαφθορὰν τῆς πολιτείας, φάσμα οἰχόμενον διώκει. Εὐχόμεθα νὰ κατανοηθῆ τελείως καὶ νὰ χαραχθῆ βαθῶς ἐν τῇ συνειδήσει ἡμῶν πάντων ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἀτομικὴ εὐτυχία δὲν διαρκεῖ οὐδέποτε, κακοτυχίας τῆς Πατρίδος, καὶ ὅτι, εὐτυχοῦσας ταύτης καὶ οἱ κακοτυχούσας ἰδιώται πολλῶ μᾶλλον διασώζονται. Εἴθε νὰ χαραχθῆ ἀνεξάλειπτος ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νῷ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἡ συμβουλὴ τοῦ πρώτου τῶν Ἀθηνῶν πολιτοῦ, τοῦ Περικλέους: «Ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι πόλιν πλέω, σύμπασαν ὀρθομένην, ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, ἢ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγούσαν, ἀθρόον δὲ σφαλλομένην. Καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀντὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἤσσαν ζυναπόλλυται: κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ, πολλῶ μᾶλλον διασώζεται.» (Θουκυδ. β. II κ. LX.)

Ν. Ν. Σαρρίπουλος

Τὸ ἴδιον καὶ ὁ κ. Σαρρίπουλος διὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἡ διόρθωσις, διὰ τοῦ Συνταγμ. Δικαίου. Ἄν ἠρωτᾶτο καὶ παππᾶς φυσικῶς θὰ μᾶς ἔλεγε. «Διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μετανοίας.»

Ὁ δικηγόρος

Οὔτε περὶ τοῦ στρατοῦ, οὔτε περὶ τοῦ στόλου, οὔτε περὶ τοῦ ἱερατείου αὐτῆς φροντίζει ἡ Ἀγγλία τόσον, ὅσον περὶ τῶν ἀρχιδικαστῶν τῆς, εἰς οὓς ὀφείλει τὴν ἀφστηρίαν τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς. Ἡ ἀνορθωσις τῆς Δικαιοσύνης ὡς βάσεως ἀρρώγου τῆς οικονομικῆς, στρατιωτικῆς καὶ εκπαιδευτικῆς ἀνορθώσεως, καὶ πάσης ἀγαθῆς ἐκδηλώσεως τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου: Ἴδου ἡ πρώτη διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀνάγκη, τῆς ὁποίας τὴν πλήρωσιν πρέπει πᾶς Ἕλληνας νὰ εὐχεται κατὰ πᾶν νέον ἔτος.

Ν. Δημητρακόπουλος

Ὁ δικηγόρος δὲ διὰ τῶν Δικαστῶν! Ὁραία συνέπεια. Τίποτε ἄλλο;

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου

Δέομαι κάποιον ἄλλο ἀλφαβητάρι ν' ἀνοιχτῆ ἐμπρὸς στὰ μάτια τοῦ σημερινοῦ παιδιοῦ, τοῦ αὐριανοῦ πολίτη.

Δάσκαλος νὰ γείνη ὁ Ποιητῆς.

Κωστῆς Παλαμῆς

Ὁ εἰρωνεῖα! καὶ ὁ μαλλιάρης μετὰ τὸ ἀλφαβητάριον τοῦ Ψυχάρη!

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ

Οἱ ἀνάγκες τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶνε πολλές, ἀλλ' ἡ ἀναγκαιότερα εἶνε ἡ σύστασις Στρατοῦ! Στρατοῦ! Στρατοῦ, διότι δὲ μᾶς περιμένει ὁ καιρὸς!

Χ. Χρηστοβασιλῆς

Ἐδῶ πολλαπλασιάζονται οἱ ἀνάγκες; (κατὰ γραμματικὴν τίνος) καὶ θεωρεῖ ἀναγκαιότεραν τὴν σύστασιν στρατοῦ, (πόσου; χωρὶς νὰ λέγη καὶ εἰς τί θὰ χρησιμεύσῃ, πρὸς ἄδηγίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Ποιητὴς

Στοὺς πολιτικούς λίγο πατριωτισμό, στὴν κοινωνία λίγη ἠθική, στοὺς λογίους λίγη εὐλικρίεια, στοὺς ἐπιστήμονας λίγο φῶς καὶ στοὺς ἱερεῖς λίγη θρησκεία νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ εὐχρηθῆ κάθε Ἑλληνικὴ ψυχὴ γιὰ τὸ νέο χρόνον.

Στέφανος Μαρζώκης

— Διηγήθ' ὀλίγον ζῆλον συμβουλεύει ὁ ποιητὴς, ἐνῶ πρόκειται περὶ ἐπειγούσης ἀνάγκης! καὶ οὐχὶ τουναντίον περὶ πολλοῦ ἡλίου. Αἰωνίως οἱ ποιητὰί ψευδοφλόσοφοι!

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ

Κατ' ἐμὲ ἡ ἀρίστη εὐχὴ, ἣν δύνανται τις νὰ ἀπευθύνῃ τῷ Ἑλλήνι. Ἐθνεῖ, εἶναι τελείως νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι πτωχὰ ἔθνη ἐν γένει καὶ ἰδίως τὰ ἔχοντα μεγάλας ἐθνικὰς ὑπεχρεώσεις δὲν δύνανται νὰ μεγαλοურγήσωσι· τὰ ἔθνη δὲ δὲν δύνανται νὰ πλουτήσωσιν, εἰμὴ ἀναπτύσσοντα τὰς πλουτοπαραγωγικὰς δυνάμεις τῆς χώρας μεταξὺ τῶν ὁποίων βεβαίως τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Γεωργία. Ὡστε εὐχομαι τῷ Ἕλληνι. Ἐθνεῖ πραγματικὴν καὶ λελογισμένην προαγωγὴν τῆς γεωργίας τῆς χώρας, δι' ἧς τὸ ἔθνος θὰ πλουτήσῃ καὶ θὰ δυναθῆ νὰ μεγαλοურγήσῃ.

Δρ. Θ. Μουράτογλου

— Καὶ ὁ διευθ. τοῦ Γεωργ. Σταθμοῦ εὐχεται διὰ τῆς Γεωργίας νὰ μεγαλοურγήσωμεν! Εὐχε καὶ ἐδῶ!

Ὁ Ὑφηγητὴς

Εὐκαταῖον θὰ ἦτο, ἐάν ἐπὶ τινὰ τοῦλάχιστον ἔτη μία καὶ μόνῃ «μεγάλῃ ἰδέᾳ» ἀπετέλει τὸ κυριώτερον μέλημα τῶν τὰ κοινὰ πραττόντων: Ἡ ἐνίσχυσις τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας δι' εὐλικρινεῖς τηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν σχετικῶν νόμων.

Σ. Ροδόγιμος

Καὶ ἕτερος καπαδόκης, ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία, ν' ἀντικαταστήσωσιν τὴν Μ. Ἰδέαν! χωρὶς νὰ λογαριάσωμεν καὶ τὸν οἰκοκύρη!

Ὁ Δημοσιογράφος

Ἡ μᾶλλον ἐπείγουσα ἀνάγκη ἦς τὴν πληρωσιν θὰ ἠυχόμεν κατὰ τὸ νέον ἔτος, εἶνε: Μία καθολικὴ ἐπαναστάσις ἰδεῶν ἐκ μέρους ὄλων τῶν στιβαρῶν ἐκπεφθῶν, εἰτινες ἀποτελοῦσι τὴν μόνην ἐθνικὴν δυνάμιν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἀδυναμίᾳ,

κατὰ τὰς κρίσιμους ταύτας περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὴν γενναίαν περὶ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων πρωτοβουλίαν δὲν δύνανται τις νὰ προσδοκᾷ ἀπὸ τοῦς ἡγέτας ἐκείνους, οἵτινες μέχρι τοῦδε κηθυστέρησαν ἀδυνητῶς εἰς τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ὑπεχρεώσεις τῶν, καὶ τῶν ὁποίων ἅπανα ἡ δρᾶσις συ οφίζεται ἐκάστοτε εἰς τὴν περιφρονητικὴν φράσιν τοῦ Γλάδστοντος: The substitution of a miserable egoism for the great national idea.

Μιλτ. Ι. Παπαδάκης

— Διὰ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν νέων κατὰ τῶν παλαιῶν θὰ ἀναγεννηθῶμεν. Ἐδῶ νερὸ κ. Στρέϊτ.

Ὁ πρῶν Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας

Ἐχομεν ἀνάγκην Ἑκκλησίας ἰκανῆς, ἵνα ἐξεγείρῃ τὸ ἀπὸ πολλοῦ καθυέθον ἐν ἡμῖν θρησκευτικὸν συναίσθημα, καὶ χειραγωγῆσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὴν εὐσέθειαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Ἐχομεν ἀνάγκην παιδείας, ἣ ὑποία νὰ μὴ μεταδίδῃ μόνον ξηρὰς τινὰς γνώσεις καὶ ταύτας ἐπιπολαίως πωρ, μηδὲ νὰ προάγῃ οὕτω, τὴν ἡμιμάθειαν, τὴν χειροτέραν πολλακίς καὶ αὐτῆς τῆς παντελοῦς ἀπαιδευσίας, ἀλλὰ νὰ μορφώσῃ διανοητικῶς καὶ ἠθικῶς τοὺς Ἑλληνοπαῖδας, νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς ἀσφαλεῖς καὶ βεβαίας τὰς στοιχεώδεις καὶ ἐγκυκλίους γνώσεις, νὰ τοὺς παρασκευάζῃ καταλλήλως διὰ πᾶν ἐπιστημονικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν στάδιον καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις νὰ καλλιερῆ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ νὰ διαπλάτῃ καθόλου χαρακτῆρας.

Αθ. Εὐταξίας

— Διὰ τῆς Παιδείας! ἄλλος σοφὸς ἀνευ εὐθύνης.

Ὁ κ. Περικλῆς Γιαννόπουλος

Νὰ γνωρίσωσιν οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ἰδεῶν—διὰ νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς Διευθυντάς τῶν Πραγμάτων—ποία εἶνε ἡ πραγματικὴ Ἑλλάς καὶ ποῖος εἶνε ὁ πραγματικὸς Ἕλληνας.

Καὶ τὸ τωρινὸν Ἑλληνικὸν Πνεῦμα δὲν ἐκατόρθωσεν ἕως τῶρα νὰ σχηματίσῃ μίαν σαφῆ, ἀπλὴν ἰδέαν περὶ Ἑλλάδος καὶ καμμίαν περὶ τοῦ Ἑλληνος.

Καὶ πρὸ τῆς διπλῆς ταύτης γνώσεως καὶ συναισθήσεως μάταια τὰ πάντα καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι καθημερινὴ Πανελλήνιος εὐχὴ.

Περικλῆς Γιαννόπουλος

Κυκεῶν καὶ λαδύρινθος ἰδεῶν!

Ἐτερος δημοσιογράφος

Νὰ σχηματισθῆ μία Ἐταιρία Ἀνορθώσεως, ἣ ὁποία ἀοράτως ἐνεργεῖσα καὶ ἔχουσα βᾶσιν τοῦς νόμους τοῦ Κράτους, νὰ τιμωρῆ ἀμειλίκτως πᾶσαν παρανομίαν καὶ πᾶσαν χατάχρησιν.

Α. Ν. Βερόκιος

Διὰ τοῦ βούρδουλα καὶ τοῦ κνούτου. Ἐποχὴ βασιβουλοκισμοῦ πάλιν;

Ὁ Πρῶτανς τοῦ Πανεπιστημίου

Ἡ μόνη ἀπόκρισις, ἣν δύνανται νὰ δώσω εἰς τὸ ἐρώτημά σας, εἶνε:

— «Ἡ ἀπόκτησις στρατοῦ διὰ τὸ Κράτος, καὶ φρονήματος διὰ τὸ ἔθνος».

Ν. Καζάκης

Καλὰ καὶ φρόνημα ἀπαντᾷ, ἀλλὰ διατὶ δὲν ἐκθέτουν καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν ἀποκτᾶται αὐτὸς ὁ στρατὸς καὶ τὸ φρόνημα. Φρόνημα δὲν ἔχει ὁ λαὸς;

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πολυτεχνείου

Καὶ πάλιν ἡ Μήτηρ Γῆ ἐτέλεσεν ἕνα ἐκ τῶν ἀπείρων αὐτῆς περὶ τὸν Ἥλιον στροβίλων, φέρουσα ἐπὶ τῆς ράχεώς της καὶ τὴν μικρὰν Ἑλλάδα, πτωχὴν καὶ ἀσθενῆ. Καὶ ζητεῖ ἡ φίλη «Ἀκρόπολις» σήμερον, ὅτε ὁ πλανήτης εἰς νέον εἰσέρχεται στροβίλον, νὰ εὐχρηθῇ τῇ φιλετάτῃ πατρίδι εὐχὴν, ἥς τὴν ἐκλήρωσιν νὰ εὐχρηθῇ πᾶς Ἕλληνας. Ναί! Εὐχομαι αὐτῇ ἐκ τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας μου ὀλικὴν εὐημερίαν, εὐχομαι κατὰ τὸ 1903 νὰ τεθῶσιν ἀσφαλεῖς βᾶσεις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου.

Μόνον διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου θὰ δυναθῆ ἀσφαλῶς ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ μέγα τῶν πατέρων ἡμῶν ἔργον καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἔωσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς!

Κ. Μητσόπουλος

Ὁ ἀστρολόγος δὲν ἦτο δυνατόν ἢ ἀστρονομικῶς ν' ἀπαντήσῃ. Καθεὶς εἰς τὸ στοιχεῖον του. Διὰ τῆς περιφοράς τῶν πλανήτων θὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Ἑλλάς τὴν ἔνωσιν!

Ὁ Καθηγητὴς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου

Οὐδεμία τῶν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν δύνανται, φοβούμεναι, ἐντὸς ἔτους νὰ ἐκπληρωθῇ· θὰ ἠυχόμεν τὴν ἐπὶ πολλὰ συνεχῆ ἔτη δι' ἐπιμόνου, λελογισμένης καὶ εὐσταθοῦς ἐργασίας ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους ἐπιδίδωξιν ὀρισμένων σκοπῶν, ἐν οἷς προέχει, νομίζω, ἡ νομοθετικὴ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἡ κραταιώσις τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. Στρέϊτ

Καὶ ὁ συνταγματολόγος μόνον διὰ τῆς νομοθετικῆς ἀναδιοργάνωσεως ἐλπίζει, ὡς νομίζει!

Ὁ καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας

Νομίζω, ὅτι δὲν θέλουσιν ὑπάρξει διαφωνία, διότι πανταχόθεν ἐνδείκνυται, ὅτι αἱ μελετώμεναι μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ ἐμβάλλουσιν εἰς κίνδυνον τὸ ἡμέτερον γένος. Ἑλλάς ἀνευ Μακεδονίας, δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξῃ. Πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς πρέπει νὰ ἐρῶσωμεν κατ' ἐξοχὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, διεγείροντες τὸν Φιλελληνισμόν, ὅστις ὑπῆρχεν ἐν Ἑυρώπῃ ἐπὶ ἀειμνήστου Κουμουνοδούρου κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας καὶ ὑποδεικνύοντες τοὺς μεγάλους κινδύνους τοῦς ἐπικραταμένους ἐκ τῆς δια-

ταράξεως τῆς ἰσορροπίας τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Δὲν στερούμεθα δὲ φίλων, ἀλλὰ πρέπει οὔτοι νὰ μάθωσιν ἀκριβῶς τί ζητοῦμεν. Φίλοι ἡμῶν εἶνε πάντες οἱ Ἑυρωπαῖοι, οἱ ἀγαπῶντες τὸ δίκαιον καὶ μισοῦντες τὰς δολοφονίας, φίλοι εἶνε πᾶσαι αἱ μεγάλαι Δυνάμεις, αἱ γινώσκουσαι κρείττον ἡμῶν ἠλικὴν σπουδαιότητα ἔχει ἡ διατάραξις τῆς εἰρημένης ἰσορροπίας καὶ φίλοι εἶνε πάντες οἱ ἐπιστήμονες, οἵτινες τὰς βᾶσεις αὐτῶν ὀφείλουσι τοῖς Ἑλληνικοῖς γράμμασι. Τὸν φιλελληνισμόν δύνανται νὰ διεγείρῃ καὶ ἡ κυβερνήσις καὶ οἱ ἰδιῶται καὶ τύχη ἀγαθὴ δὲν στερούμεθα τοιοῦτων ἀνδρῶν, οἷος ὁ πρῶν πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεννάδιος καὶ ὁ νῦν ἐν Βερολίνῳ τιμῶν τὴν Ἑλλάδα κ. Κλέων Ραγκαβῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν πρέπει νὰ πράξωμεν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ νὰ συναρθρωμεν ἐκ τῶν ἐνόντων στρατιωτικῶς, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ἀμυνθῶμεν μετὰ τῶν ἡμετέρων συμμάχων ὑπὲρ τῆς ἰσορροπίας τῆς Ἑυρώπης καὶ τῶν ἡμετέρων δικαίων.

Γ. Μιστριώτης

Ὁ κ. Μιστριώτης ὡς ἀληθὴς πατριώτης διευκρινίλων τὸ ζήτημα, μᾶλλον τούτου ἢ γνώμη εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ ἐπικρατεστέρα διὰ τὴν περιστάσιν διότι τὰ ἔθνη, ὡς τὰ ἄτομα ἔχουν στιγμὰς ἀγωνίας.

Ὁ καθηγητὴς τῆς χημείας

Καὶ 100,000 μαχίμους στρατιώτας ἀνδρῶν νὰ παρατάξῃ ἡ Ἑλλάς καὶ δέκα ἀκόμη θωρηκτῶν ν' ἀποκτήσῃ, στρατοὺς δὲ καὶ στόλους ἐμπειροπολέμους νὰ καταστήσῃ, οὐδὲν θὰ κατορθώσῃ ἀνευ τῆς ἐπινεύσεως τῶν Δυνάμεων. Ὅπως δὲ αὐταὶ ἐπινεύσεως ἀπαιτεῖται ἡ ἐκτίμησις καὶ ὁ θυμασμός αὐτῶν διὰ τὰ ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως καὶ τὴν γιγαντιαίαν πρόεσον τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς συγκοινωνίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Κατ' ἐμὲ ἡ μᾶλλον κατεπείγουσα ἀνάγκη διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἶνε ἡ ὑπὲρ τῆς πραγματικῆς καὶ πρὸς τὸ σημερινὸν ὕψος αὐτῆς συμφῶνου ἐκπαιδεύσεως τοῦ τόσῳ εὐμαθοῦς καὶ εὐφυοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ μέριμνα, ἣ δὲ εὐχὴ, ἣν ὀφείλει πᾶς Ἕλληνας νὰ ἐκφέρῃ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶνε νὰ φανῶμεν οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνας ἀντάξιοι τῶν εὐλοῶν Ἑλλήνων, ὅπως τότε ἀσφαλῶς ἀφρομοιωθῶμεν.

Α. Χρηστομάνος

Καὶ τέλος ὁ Χημικὸς συμβουλεύει νὰ σταυρώσωμεν τὰς χεῖρας καὶ ἀπὸ τὰς Δυνάμεις νὰ ζητήσωμεν τὸ μέλλον! δηλαδὴ καλὸ καὶ τὸ καθυέθειν!

Ὡστε Κύριοι ἐπίλεκτοι; Ὡδυναν ἕρος καὶ ἔτεκε μὺν;

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΑΙ ΕΚ ΣΑΠΩΝΟΣ ΠΟΜΦΟΛΥΓΕΣ

Πάντες γνωρίζομεν τίνι τρόπῳ κατασκευάζονται αἱ ἐκ σάπωνος πομφόλυγες καὶ πῶς ἴστανται εἰς τὸ κενόν, ἀλλ' ὀλίγοι γνωρίζουσι καὶ πῶς νὰ διατηρῶνται ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο χρόνον.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα εἶνε ἐντελῶς ἀπλούστατον, καθόσον ἀρκεῖ νὰ τοποθετῆ εἰς ἐπιτραπέζιαν κεκαλυμμένην διὰ μαλλίνου ὑφάσματος. Ἐὰν θέλετε δὲ νὰ πηδῶσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης, λάβετε ταχυδρ. δελτάριον, ὅπερ θερμίζετε ὀλίγον εἰς τὴν πυρᾶν καὶ προστίθετε διὰ τινος ψήκτρας ἐνδυμάτων. Ὁ χάρτης οὕτως ἠλεκτρίζεται καὶ ἔλκει τὰς πομφόλυγας, οὔτινες μετακινουῦνται λίαν περιέργως καὶ διασκεδαστικῶς.

Ὡς γνωστὸν δὲ αἱ πομφόλυγες κατασκευάζονται διὰ σαπουνάδος καὶ δι' ἀχυρίνου σωλήνος.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΥΔΩΡ

Τὸ κάλλιστον ὕδωρ πρὸς πόσιν εἶνε τὸ πηγαῖον, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὴν μαγειρικὴν, διότι τὴν ὀξείωσίν του τὴν ὀφείλει εἰς ἅλατα ἀσβεστίου, ἐμποδίζοντα τὸ βράσιμον τῶν τροφῶν. Τὸ οὐκ ὀξείωτον ἢ γλυφὸν ὕδωρ, ζεόμενον, ἀποθέτει πολὺν λεθιτόλιθον εἰς τὰ δοχεῖα. Τὴν μεγάλην περιεκτικότητά του ὕδατος εἰς ἀσβεστον δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν, προσθέτοντες εἰς αὐτὸ σάπωνα, ὅστις δὲν διαλύεται ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ πηγνύεται εἰς νιφάδας (κόβει). Διὰ βρασμοῦ ἢ διὰ προσθήκης ὀλίγου διτανθρακικοῦ νατρίου (σόδας τῶν φαρμακείων) δύναται νὰ καταστῇ τὸ τοιοῦτον ρυπτικὸν δηλ. κατάλληλον διὰ τὴν μαγειρικὴν. Ἐκ φύσεως ρυπτικώτερον τοῦ πηγαίου ὕδατος εἶνε τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν καὶ τῆς βροχῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἀμφότερα περιέχουσι πολλὰς ἀκαθαρσίας, ὀφείλει τις, πρὶν ἢ τὰ μεταχειρισθῇ πρὸς πό-

σιν, νὰ τὰ καθαρῶσιν καὶ νὰ τὰ βράσῃ. Δοκιμῆ, ἂν τὸ τοιοῦτον ὕδωρ εἶνε ἀνθυγιεινόν, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ οὕτω πῶς: Ἀφίνομεν νὰ ἐξατμισθῇ μίαν ὀκτῶν ὕδατος. Τοῦτο πρέπει ν' ἀφίσῃ μόνον κίτριων πλῶν ἢ λευκὸν κατακάθισμα· ὅταν τοῦτο εἶνε καστανόχρουν ἢ μέλαν, τότε τὸ ὕδωρ εἶνε ἀκατάλληλον πρὸς πόσιν. Ὅταν διηθῆται τὸ ὕδωρ μεγίστης σημασίας εἶνε ν' ἀλλάσσωνται συχνὰ τὰ διυλιστήρια ἢ νὰ καθαρῶνται πολλάκις, ἄλλως μᾶλλον βλάπτει ἢ ὠφελεῖ ἡ διήθησις.

Ὁ ἰατρός σας

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΜΙΜΗΣΙΣ ΧΑΛΚΟΥ

Ἐργοστασιάρχης τις ἐν Γενεύῃ κατεσκεύασεν ἀντικείμενα, τὰ ὅποια φαίνονται ὡς γαλβανοπλαστικῶς ἐπιχαλκωμένα ἢ ὡς ἐντελῶς χάλκινα, διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου. Τὸ ἐκ τῆς πλαστικῆς μάζης καὶ ἐκ μεταλλικῆς κόνεως κατεσκευασμένον ἀντικείμενον ὑποβάλλεται εἰς κατεργασίαν ἐντὸς διαλύματος μεταλλικοῦ ἁλματος Λόγου χάριν, χύνεται ἀγαλμὰ τι ἐκ μίγματος γύψου καὶ κόνεως ψευδαργύρου καὶ μετὰ τὴν πῆξιν εἰσάγεται εἰς διάλυμα θεϊκοῦ χαλκοῦ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποχωρίζεται ὁ χαλκὸς πρῶτον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, βυθιζόμενος καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μάζης καὶ οὕτω γεννᾶται σῶμα, ὅπερ ὁμοιάζει πολὺ πρὸς προῖον γαλβανοπλαστικῆς ἐπιχαλκωθῆν. Τὸ σῶμα τοῦτο δύναται κατόπιν νὰ χρωματισθῇ κατὰ βούλησιν κατὰ τὰς γνωστάς μεθόδους, ἐπίσης δὲ νὰ ποτισθῇ διὰ στεατίνης, παραφίνης, βερνικίου κλ. χάριν μεγαλειτέρας σταθερότητος καὶ διατηρήσεως.

Ἡ ΜΑΚΡΟΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ

Ὁ ἐξῆς κατάλογος δεικνύει τὴν διάρκειαν τῆς μακροτέρας ἡμέρας εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς γῆς: Ἡ Νέα Ὑόρκη ἔχει, οὕτως εἰπεῖν, τὴν βραχυτέραν μεγαλειτέραν ἡμέραν διαρκούσαν 15 περίπου ὥρας ἐν Μονρεάλ ἔχει διάρκειαν 16 ὥρων ἐν Βρέμη καὶ Λονδίνω 16 ὥρων καὶ 30 λεπτῶν, ἐν Ἀμβούργῳ καὶ Δάντση περίπου ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν. Ἡ μεγαλειτέρα ἡμέρα ἐν Σιτοχόλμη διαρκεῖ 18 ὥρας καὶ 30 λεπτά, ἐν Περτρούπολει καὶ Τσόδλσκ (Σιθῆρας) 19 ὥρας. Ἡ Τονρέα ἐν Φινλανδίᾳ ἔχει ἡμέραν 22 ὥρων, τούναντίον φυσικὰ ἡμέραν Χριστουγέννων διαρκούσαν μόνον δύο ὥρας. Πέραν ὅμως τοῦ πολιτικοῦ κύκλου ἐν Βαδδὲ τῆς Νοβηργίας π. χ. εἶναι ἀκαταπαύστως ἡμέρα ἀπὸ τῆς 21ης Μαΐου μέχρι τῆς 22ας Ἰουλίου καὶ ἐν Σπιτσβέργην δὲν δύνει ὁ ἥλιος ἐπὶ 3 ὁλοκλήρους μηνῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ ΣΤΙΒΩΤΙΚΟΝ

Διὰ μεγάλας μεταλλικὰς ἐπιφανείας λαμβάνομεν ἀναμιγνύοντες 1 μέρος ἐρυθροῦ τοῦ σιδήρου (σιδηροξειδίου) 25 μέρη ἀνθρακικῆς μαγνησίας καὶ 25 μέρη λεπτοτάτης ἀνθρακικῆς ἀσβέστου (Calcaria carbonica magacipitata). Ἡ ὁμοειδὴς ἀνάμιξις ἐν τῷ ἰγδίῳ εἶνε πολὺ δυσχερῆς, καὶ μετὰ ἰκανὴν τριβὴν θὰ δεικνύῃ ἢ ἐλαφρὰ μαγνησία λευκὰ ἀκόμη μέρη, δι' ὃ παρενθόμενον ἐνταῦθα ἀπλούστατον καὶ πρακτικώτατον τρόπον ἀναμιξέως κόνεων. Λαμβάνομεν ἐν στρογγυλὸν χάρτινον κυτίον (οἷα μεταχειρίζονται οἱ φαρμακοποιοί), ζυγίζομεν ἐντὸς αὐτοῦ τὰς 3 κόνεας καὶ προσθέτομεν 3 ἔως 4 ὕαλινῶν σφαιρῶν (βόλους), διαφόρου μεγέθους. Κατόπιν κλείομεν τὸ κυτίον καὶ τὸ ἀναταράσσομεν ἐπὶ τινὰ ὥραν, οὕτω πῶς, ὥστε αἱ σφαῖραι νὰ περιστρέφονται εἰς τὰ τοιχώματα τοῦ κυτίου, δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνάμιξις τῶν κόνεων ταχύτερον καὶ τελειότερον ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Καὶ ὄντως, ὅσοι μεταβαίνουσιν εἰς τὰς ἐξοχὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἰδίως εἰς τὴν Πρίγκιπον, ἐπιστρέφουσι ὄλως γελῶντες καὶ εὐχαριστημένοι, εὐδιάθετοι καὶ προδιατεθειμένοι, διότι μεταφέρουσι ἐκείθεν τὴν δρόσον καὶ τὴν ὑγείαν, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην, τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ἀκμήν. Πάντες δὲ οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν ὥρσιαν Ἐπίταλον, ἐμολογοῦσι προδήλως τοῦτο καὶ πάντες οἱ περιελθόντες τὰς μαγικὰς ἐξοχὰς αὐτῆς ἐπιβεβαιουσι τὴν ἀληθειαν τῶν ἀνωτέρω.

Εὐχαριστημένοι ὄθεν καὶ ἡμεῖς, ἐπεστρέψαμεν μετὰ ὥραϊον δῖωρον πλοῦν καὶ προσέγγισιν εἰς τοὺς διαφόρους ἀνὰ τὰς ἐξοχὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως λιμενίσκου, εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Κερατείου Κόλπου, ὅπῃθεν τὴν προτεραιαν ἀπήραμεν καὶ λαβόντες τὴν διὰ τοῦ ὑπογείου Tunnel ἄγουσαν ἀνήλθομεν εἰς τὸ Πέραν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔμεινα περί τὰς 15 ἡμέρας, ἀλλ' αἱ ἀποστάσεις τῶν ὁδῶν καὶ ἡ ἔκτασις τῆς πόλεως πολὺ μὲ κατέβαλον.

Τὴν μεθεπιμένην διὰ τοῦ «Πελοπος» τῆς Νέας Ἐταιρείας καὶ μὲ πλοίαρχον τὸν κ. Ὁρλώφ ὑπερηφάνως μὲ ἀναπεπταμένην τὴν κυανόλευκον σημαίαν μας βραδέως ἐκινήσαντες περί τὴν 5 μ. μ. ἐκ τῆς παρὰ τὴν νέαν προκυμαίαν στάσεώς του, νωχελῶς ἐβδύομεν διὰ μέσου ποικίλων σκαφῶν πρὸς τὸν Βόσπορον, δι' ἐν μικρᾷ τυχύτητι διελθόντες, μετὰ προσσχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος παρατηροῦντες καὶ πάλιν τὰ ἐνθεν κακείθεν πολυφύμηξ ἐξοχικὰ καὶ ρομαντικὰ πολυποικίλα τοπεῖα, μέγαλα καὶ τέμνη, πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐφθάσαμεν εἰς τὰ Καθάκια, ὥραϊον ὄντως ἐξοχικὴν θέσιν καὶ στρατιωτικὸν τοῦ Βοσπόρου σταθμὸν, ἐνθα ἄνεμος ἀρκετὰ σφοδρὸς καὶ θάλασσα ἀγρία μὲ οὐρανὸν νεφελοσκεπῆ σκαιοῦς μᾶς ὑπεδέχθησαν, ὥστε νὰ μᾶς ἐλεγον:

— Μὰ τί θέλετε σεῖς ἐδῶ, εἰς τὴν χώραν τῆς πάλης καὶ τοῦ καμάτου, τῆς βαρυζωΐας καὶ τῶν κινδύνων, νὰ ζητήσετε καὶ ἀπολαύσετε. Διατί ἀφίνετε τὰ λαμπρὰ μέρη, ὅπου βασιλεύουν τὰ ὠραιότερα στοιχεῖα τῆς γῆς καὶ ἐρχεσθε ἐνταῦθα, ὅπου ἐπικρατεῖ ἐτι ὁ ζόφος καὶ τὸ ἐρεβος; Πῶς τολμᾶτε καὶ ἀφίνετε ἐκεῖ τὴν ὑγείαν, ἣν μάτην ἐδῶ θὰ τὴν ἀναζητήσετε;

Καὶ ὄντως μετὰ δέκα λεπτῶν πλοῦν ἐκεῖθεν, πάντες, εἰσερχόμενοι εἰς τὸ πέλαγος τοῦ Εὐξείνου Πόντου, κατελαμβάνομεθα ὑπὸ ἀκατανόητον καταπληκτικῆς ἀνίας καὶ βαρυθυμίας, κακοδιαθεσίας καὶ ἀπογοητεύσεως, περιεμαζεύομεθα δ' ἐν ταυτῷ ἕκαστος εἰς ἑαυτὸν καὶ καταγανακτοῦντες διὰ τὴν κακοκαιρίαν, ἣτις μᾶς ἀφῆρει πᾶσαν ἐκμάδα ζωῆς καὶ διαθέσεως, ἀπελπιστικῶς ἐφερόμεθα πρὸς τὴν καιρικὴν αὐτὴν κατάστασιν καὶ ἐλσεινότητα τοῦ γηίνου ἐκεῖνον διαμερίσματος.

Ὁ ἄνθρωπος καὶ καλὰ θέλει, ὅπως καὶ ὅπου εὐρίσκειται, τὰ φυσικὰ στοιχεῖα ν' ἀκολουθοῦν τὰς ὁρμὰς καὶ διαθέσεις αὐτοῦ.

Ἄλλ' εἶναι ποτὲ δυνατόν αἱ γινῶμαι καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ἐμποροῦ,

τοῦ βιομηχάνου, τοῦ ἀργυμίσθου καὶ διασκεδάζοντος πολίτου, τοῦ ταξειδιώτου καὶ ἀσθενοῦς ἐτι νὰ συμφωνοῦν καὶ συνταυτίζονται; ἀπανταχοῦ δὲ τῆς γῆς νὰ ὑφίσταται πάντοτε ὁ αὐτὸς εὐδὸς καιρὸς καὶ ἐν τούτοις νὰ βρέχη, ὅπου πρέπει, νὰ χιονίξῃ ὅπου ἀνάγκη καὶ νὰ φυσᾷ ὁ ἄνεμος, ὅπου δεῖ; διὰ τὰς φυσικὰς ἀνάγκας τῆς ὀργανικῆς ἐν γένει ποικίλης ζωῆς; Ὁ δημιουργὸς τοῦ παντὸς ἔθετο τὰ πάντα εἰς τὴν θέσιν των καὶ συνεκέραιε ὅλα τὰ κλίματα μὲ ὅλας τὰς διαθέσεις τῆς ζωῆς. Ἐπροίκισεν ἄλλως τε τὸν ἄνθρωπον μὲ λογικὸν διὰ νὰ ἐκλέγῃ τὴν κατάλληλον διαμονὴν του, συμφώνως μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ τὸν ὀργανισμόν του. Πρὸς τί λοιπὸν νὰ παρκατονώμεθα καὶ μεμφιμοιρῶμεν κατὰ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ διαθέτου τοῦ παντός; Ἄν ἡμεῖς μεταβαίνωμεν εἰς τὸν βορρᾶ καὶ τοὺς χιόνιας, εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ πελάγη, ὅπου αὐτὸς ἐνεκατέστησε τοὺς πρῖνους καὶ τὰς ἐλάτας, τὰ βράχια καὶ τὰς κλιτῆας, τοὺς ἀετοὺς καὶ τὰς ἀρκτοὺς, τὰς φαλαίνας καὶ τὰς τίγρεις, τί πταίει ἡ Φύσις;

Ἡ φύσις λοιπὸν ἐγκρατεῖ ἐν τῇ φύσει καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀνθρωπισμῷ του. Τούτεστιν, ὅπου τὸ διάμεσον τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει λόγον, φυσικῶς θ' ἀντίκειται ἢ ἀνετος διαβίωσίν του, θὰ ἐνοχλήται, θὰ ὑποφέρῃ καὶ τέλος θὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὰς ἀνωτέρας βίας παντὸς στοιχείου.

Ἐφύσα λοιπὸν ὁ ἄνεμος, ἐξηγγιούτο ἡ θάλασσα, ἐξοφούτο ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ ἡμέτερον σκάφος κυλινδούμενον ἐπὶ τῶν μεγάλων κυμάτων τῆς Μαύρης θαλάσσης, ἐχώρει μετὰ δυσκολίας πρὸς αὐτὴν, δίκην πλαισίοντος πτηνοῦ πρὸς ἐξηγγιωμένον βορρᾶν. Καὶ πλησιάσας τὸν περιέροντιν πλοίαρχόν μας:

— Αἰ, πῶς τα βλέπεις, κύριε πλοίαρχε, τῷ λέγω, θὰ χορεύσωμεν;

— Καὶ πολὺ ἴσως, μοὶ ἀπαντᾷ, ὁ οὐρανὸς φαίνεται ἐξηγγιωμένος πρὸς τὰ ἐκεῖ.

— Περιέργον, ἐνῶ εἶχομεν γαλήνην καὶ ἡσυχίαν ἐν τῷ Βοσπόρῳ.

— Ναί, ἀλλὰ ἐδῶ διαφέρει τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐδέποτε ναυτικὸς ἂν δὲν περάσῃ τὸ μπουγάτζι, εἰμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ τί καιρὸς ὑπάρχει ἐδῶ.

— Καὶ φρονεῖτε, καπετάνιε;

— Ὅτι ὁ καιρὸς δὲν χορατεύει καὶ θὰ βραδύνωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς Πύργον.

Ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ πλοίαρχου ἠγνόησα, ὅτι δὲν εἶμεθα καλά.

Μετ' ὀλίγον πάντες οἱ ἐπιβάται ἐῆχομεν κατακλιθῆ εἰς τὰ διαμερίσματά μας καὶ παραδιδόμενοι εἰς τὴν διάκρισιν τῆς ταλαντώσεως τῶν κυμάτων, ἐφερόμεθα τῆδε κακείσε μετὰ τοῦ πλοίου διασκεδαστικῶς διὰ τοὺς πεπειραμένους, ἐπιφόβως διὰ τοὺς ἀπειροὺς, ἀλλ' ἄνευ βουλήσεως σχεδὸν καὶ ἄνευ καλῆς διαθέσεως, προσπαθοῦντες πάσῃ δυνάμει ἐν τῇ ἀφασίᾳ καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἐκ τοῦ σάλου τῆς θαλάσσης ἀπογοητεύσιν μας, ἐνῶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἠκούομεν ὄλως ἀκουσίως ἡμῶν τὸν ἀγγελῆ ἐκεῖνον ἄνεμον νὰ συρίζῃ βιαίως καὶ ἀπηνῶς διὰ μέσου τῶν σχοίνων καὶ ἀνωθι ἡμῶν, τὰ δὲ σανιδώματα τοῦ σκάφους νὰ τρίβουν ἀποτροπαίως συνεπεία τῆς πίεσεως ἣν ὑφίστατο τὸ πλοῖον μας, ἀπὸ τοῦ ἀέρος καὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ προσεπάθουν καὶ ἐγὼ ἀπαυδῆσας νὰ κοιμηθῶ, ἀλλ' ὁ

ὕπνος ἐκεῖνος δὲν ἤρχετο, ὁ ἄθλιος, ἀπὸ τῆς θ' ἐσπερινῆς ὥρας καὶ ἐξηκολούθει τὸ ἐγὼ μου προσηλούμενον καὶ παρακολουθοῦν τὴν κίνησιν τοῦ πλοίου καὶ τὴν τρικυμίαν, ὅτε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐν βαρύγδουπον γκούλ με ἀπέσπα ἐκ τοῦ μόλις καταλαμβάνοντός με ληθάρου.

Ἦτο κάποιον βουτίν, ἕπερ μετακινούμενον ἐκ τῆς ταλαντεύσεως, ἐφέρετο μετὰ γδούπου πρὸς τὸ τοίχωμα τοῦ σκάφους.

Εὐτυχῶς ὅσοι ἐν ὁμοίαις περιστάσει δὲν καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ φόβου καὶ τοῦ σίλου τῆς θαλάσσης καὶ τὴν γαλήνην καὶ τὸν ὕπνον εὐρίσκουσιν ὁπότεν καὶ ἔπου θλήθουν. Μακάριοι αὐτοὶ οἱ ἀφρόντιδες καὶ ἀπαθεῖς θνητοί, εἰς οὓς καὶ ὁ θάνατος εἶναι ὡς μία ἀφασία, μίχ ἔκστασις.

Τέλος μετὰ δύο ὥρας περίπου κυλινδούμενος διαρκῶς δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ καὶ ἄνω καὶ κάτω ἐν μίσει τῆς ὑγρᾶς ἐπιφανείας τῆς ἀπεράντου θαλάσσης τοῦ Εὐξείνου, κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ὕπνου καὶ περὶ τὴν ὀγδόην τῆς πρωίας γλυκιᾷ ταλάντωις τῆς κατοικίας μου μ' ἀφύπνισεν, ἐν καὶ πάλιν ἀναμνησθῶ, ὅτι εὐρίσκομαι εἰς θαλασσομένον ταξείδιον.

Ἡ ἐντύπωσις ὅμως μοὶ ἦτο τὰ μάλα γλυκεῖα καὶ εὐχάριστος, καθῆσον ἄνευ κινδύνου ἐξηκολουθούμεν τὸ περιπετειώδες ταξείδιον καὶ ἡ ταλάντωις ἐκείνη εὐχρεσιούσα με ἀρκούντως, μὲ ἠνάγκαζε νὰ μείνω καὶ ἐγὼ ἐν τῇ μικρᾷ, ἀλλὰ πολὺ ἀνεκφυρητικῆ κλίνη μου, ὅτε ἡ φωνὴ τοῦ καμαρώτου μ' ἀπέσπασεν ἐκ τῶν γλυκίων ὄνειροπόλησέων μου.

—Κύρια Πρίντζη, ἐφάνη ἡ Βάρνα, μοὶ λέγει.

Καὶ ὑχάριστήθη καὶ αὐτὸς διότι ἐφάνη τὸ τέμαξ τῆς προσεγγίσεως, ὕστερον ἀπὸ τοιοῦτον τρομακτικὸν ταξείδιον.

—Καὶ πίστην ὦραν θέλομεν νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ; τὸν ἐρωτῶ.

—Μὰ ὅπως πηγαίνομεν, δύο ὥρας, μοὶ λέγει.

Καὶ ἐστράφην ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς.

Ἠγέρθη δὲ ἄμα τῇ τελείᾳ προσεγγίσει μὲς ἐκεῖ, ὅτε καὶ ἀνεκόπητο ἡ ταχύτης τοῦ πλοίου μετὰ ἡμίσειαν δὲ ὦραν ἐντεῦθεν ἠγκυροβολουῖμεν εἰς τὸν λιμένα.

Ἡ Βάρνα εἶναι γνωστὴ ἑλληνικὴ πόλις, μὲ ἐμπόριον καὶ παραγωγὴν καλῆν σιτηρῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τινος δεινῆς πάσχει ἡ ἀγορὰ τῆς, ἐνεκα, τῆς κακῆς ἐσοδείας καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ναύλων τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Βαρῶνου Χίρσι τῆς γραμμῆς Φιλιππουπόλεως—Δεδαγατο—Θεσσαλονίκης ἐπὶθεν διενεργεῖται ἡ ἐξαγωγή τῶν σιτηρῶν τῆς Βουλγαρίας, βλαπτομένων οὕτω σημαντικῶς τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τῶν λιμένων τοῦ Πύργου καὶ τῆς Βάρνης δι' ὅπερ πολλοὺς ὁμογενεῖς ἐκείθεν ἐφυγάδευσε καὶ ἄλλους ἐπώχαισε καὶ οἵτινες μόνον διὰ τοῦ εἶδους τοῦτου συντηροῦντο. Τοῦτου ἕνεκα ἡ Βουλγαρία ἀναγκάζεται ἤδη ἢ νὰ κατασκευάσῃ ἐτέραν παράλληλον μεθοριακὴν ἰδίαν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, πρὸς σκοπὸν συναγωνισμοῦ ἢ νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ τμήμα, τὸ ὁποῖον διέρχεται διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς δι' ἀδρότατης θυσίας, ὅπερ οὐδόλως ἐπίσης συμφέρει αὐτῇ. Καὶ οὕτω τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου ὑποφέρει, κατ' ἔτος ἀναγκαζομένων πολλῶν ἰδίᾳ ὁμογενῶν μας νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Βουλγαρίαν καὶ

διότι ἀφ' ἐτέρου καταπιέζονται ὑπὸ τῶν ὑπερβολικῶν φόρων καὶ τῶν καταθλιπτικῶν ἀρχῶν.

Ὁμογενεῖς συνειπῶς ἐνταῦθα εἴχομεν πολλοὺς καὶ καλοὺς καὶ ἤδη περιωρισθησαν εἰς ὀλιγίστους. Διακρίνονται μετὰ αὐτῶν ὁ κ. Ἰω. Ζαρόκωστας ἐκ Λεωνιδίου, πρὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἐνταῦθα μετὰ τοῦ καλλίστου καὶ ἀξιολόγου ἀνεψιοῦ του κ. Ἰω. Τσουκάτου, ἐπίσης ἐκ Λεωνιδίου καταγομένου. Διατηροῦσι λαμπρότατον κατάστημα οἰνοπνευματοδῶν ποτῶν, χαίρουσι καλλίστην ὑπόληψιν ἐν τῷ τόπῳ, εἶναι δὲ ὁμογενεῖς ἀκραιφνεῖς καὶ πατριῶται ἀριστοί. Παρ' αὐτοῖς διέρχονται τὰς ὥρας τῶν πάντες οἱ ταξιδιωτῆται Ἕλληνες καὶ ἰδίως οἱ δημοσιογράφοι, παρὰ τούτοις εὐρίσκουσιν ἄσπλον καὶ προστασίαν οἱ καταδυναστεύμενοι καὶ ἀσθενεῖς.

Ὁ κ. Ζαρόκωστας θυσιάζεται διὰ τὴν πατρίδα καὶ διὰ πᾶν ἑλληνικόν, ὁσάκις δὲ τῷ ῥίθεται περιστάσις δὲν παρκαίπει πάντοτε νὰ ἦναι ἐκ τῶν πρώτων καὶ πρώτος πάντοτε δίδει τὸ παράδειγμα τῆς εὐθύτητος, τῆς τιμιότητος, τῆς εἰλικρινείας καὶ τὸ κυριώτερον τῆς ἀγάπης. Καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον εἶναι τὸ σπουδαιότερον αὐτοῦ προσόν.

Ἐν Βάρνῃ διατηρεῖται ὡσαύτως ἐκτὸς ἄλλων ἀνεπίστως καὶ ἑλληνικὸν ἀναγνωστήριον, ἀρετὰ σὺνδρον καὶ πολὺ σκοπὶμῶς ἐκτελοῦν τὸν προορισμὸν του, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δυστυχῶς δὲν εἶδον ἐτι οὔτε ἐν Σοφίᾳ, οὔτε ἐν Βραίλλᾳ, οὔτε ἐν Βουκουρεστίῳ. Λειτουργεῖ δὲ καλῶς πρὸ πολλῶν ἐτῶν παραδόξως, καθῆσον τοιαῦτα κέντρα δὲν εὐδοκίμοῦν εὐκόλως καὶ ὑποστηρίζεται ἐκθύμως ὑπὸ τοῦ κ. Ζαρόκωστα, ὅστις προικίζει ἐκάστοτε αὐτὸ μὲ ἐφημερίδας, περιοδικὰ ἢ ἄλλα συγγράμματα, καὶ δὲν παραλείπει καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἐπισκεπτόμενος αὐτὸ τὴν νύκτα, ἵνα τὸ ζωογονῇ διὰ τῆς παρουσίας του. Καὶ εὐρίσκετε ἐκεῖ μὲ τὴν δέουσαν ἀνεσίαν καὶ ἡσυχίαν, κάλλιστον καρπὸ καὶ ὠραιότατον τίτον μετὰ πάντος εἶδους ἑλληνικῶν, γαλλικῶν, βουλγαρικῶν, ρωμουνικῶν καὶ ἀγγλικῶν φύλλων, ὥστε μανθάνετε τὰ νέα τῆς ἡμέρας καὶ διέρχεσθε τὴν ὦραν σας πᾶν εὐαρίστως ἐκεῖ καὶ δὴ ἐν ἀνάγκῃ καὶ μετὰ καλῆς ἐκ λογίων συναναστροφῆς, οἵτινες ὅμως προακτιτοῦσι νὰ ἔχωσι τὸ ρεκόρ τῆς λογικῆς καὶ κριτικῆς, καθῆσον συνέθη ποτὲ νὰ συζητήσω ἐκεῖ περὶ τῶν ἑλληνικῶν πολιτικῶν πραγμάτων καὶ ἠξίου ἐκ τοῦ μακρόθεν νὰ ἐκφράζονται κακῶς ἢ καλῶς περὶ τῶν ἡμετέρων κυβερνητῶν καὶ νὰ ὑποδεικνύωσι συνάμα τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων. Δυστυχῶς εἶναι ἀπόρροια τοῦτου τοῦ πολυλοῦ ζήλου, ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, ἣν ἐκλαμβάνουσιν προαγομένην διὰ μόνον ἁπλῶν ἰδεῶν καὶ τυχαίων τοιοῦτων συζητήσεων. Καὶ δὲν πρέπει μετ' αὐτῶν νὰ πολυπραγμονήτε, καθῆσον οὐχὶ παρὰδόξως θὰ ἐκλάβωτεν ὑμᾶς διὰ φανατικὸν κομματάρχη ἢ πτωχὸν θεσιθήραν καὶ θ' ἀκούσητε παρὰ τούτων σωρείαν παραπόνων καὶ πικρῶν ἰδιοτήτων.

Ὁ Ἕλλην ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἶναι φιλότιμος, νομοταγῆς, φιλόπατρις, εὐγενῆς καὶ φιλόξενος, ὅσον οὐδεὶς ἕτερος ξένος ἐν τῇ ξένη ἔχει ἔτη πολλὰ νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα του, ἴσως δὲ καὶ εἰσέτι δὲν τὴν γνωρίζει ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ διὰ τοῦτου ἴσως σπεύδει πολὺ νὰ ἐκφράζεται περὶ αὐτῆς.

(ἔπειτα συνέχει)

Ο ΤΑΜΙΑΣ

Τὸ ὠρολόγιον ἐσήμανε τὴν 12 1/2 τοῦ μεσονυκτίου καὶ ὁ ταμίας διατελεῖ εἰσέτι ἄπνος, καθῆσον καταγίνεται νὰ κλείσῃ τοὺς λήμους τοῦ ἔτους· ἡ δὲ γραφίς του κινεῖται μετὰ σπουδῆς ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Ὁ Ταμίας ἐντελῶς καταβεβλημένος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἠττημένος ἐκ τῆς κοπώσεως, ἐξακολουθεῖ πάντοτε γράφω, ἐνῶ σκέπτεται καὶ μονολογῶν, λέγει:

«—Μεσονύκτιον καὶ τρία τέταρτα. Ἄλλὰ ἐπὶ τέλος θὰ περάσῃ καὶ τοῦτο. Εἶνε ἡ τρίτη νύξ, καθ' ἣν διανυκτερεύω καὶ ἐν τούτοις οὔτε ἐν εὐχαριστιῶν...»

«Ἄλλὰ καὶ διατὶ νὰ μ' εὐχαριστήσουν; Μήπως δὲν πληρώνωμαι τακτικῶς; Ἐπειτα, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους μοῦ δίδουν διπλοῦν τὸν μισθόν. Ἄν τολμήσω δὲ νὰ εἶπω, ὅτι εἶμαι καὶ ἐυσαρεστημένος, ἀμείως ἄλλος εἶνε ἕτοιμος νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν μου... Ἰδοῦ, ὅτι ἡ σπάθη τοῦ Διμοκλέους ἀκαταπαύστως ἵσταται ἄνω τῆς κεφαλῆς μου. Εἰς ἐλάχιστον κίνημα τοῦ διευθυντοῦ, εἰς κόρακας αἱ ὑπηρεσίαι μου, αἱ ἐξευτελισμοὶ καὶ αἱ περιφρονήσεις, ὅς μέχρι τούδε ἔσχον, εἰς κόρακας αἱ κοπώσεις καὶ αἱ ὀλονυκτίαι μου, εἰς κόρακας τὸ πᾶν. Καὶ διατὶ νὰ σκοτιζῶνται δι' ἕνα ὑπηρετήν; Μὲ πληρώνουν, μὲ μεταχειρίζονται, ὅπως θέλουν καὶ ἐπὶ τέλος δύνανται κάλλιστα νὰ μὲ ἀποπέμψουν.»

Ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐργασίαν καὶ μετ' ὀλίγον ἀφίνει τὴν γραφίδα καὶ θέτων τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐξακολουθεῖ:

«Δὲν εἰζεύρω, διατὶ αἰσθάνομαι πονοκέφαλον καὶ νευρικὴν ταρχήν... Δέκα καὶ δέκα εἰκοσι καὶ ἐξήκοντα πέντε, κάμουν 85... 700... Πρέπει νὰ ἔχω 70,000 φράγκων εἰς τὸ ταμεῖον μου.»

«Ἄς λογαριάσω καλεῖτερον.»

«Ὀντως ὁ λογαριασμός εἶνε ἀκριθής· πέντε δέσμαι χαρτονομισμάτων, τὸ ὑπόλοιπον εἰς χρυσόν... 70,000 φράγκα. Ὀλόκληρος περιουσία... ἐὰν ἦτο ἰδική μου! Ὁ πειρασμός... θόρρος!... Ἦδη εἰς τὴν Κατάστασιν.»

«Ἄλλὰ τί ἦτο ὁ κρότος αὐτός;...» Ἄ! εἰζεύρω. Εἶνε ὁ χορὸς, ὅστις οἰδεῖται ἀπόψε εἰς

τὴν οἰκίαν τοῦ διευθυντοῦ μου... Ὁλος ὁ κόσμος διασκεδάσει, ἐνῶ ἐγὼ καρφωμένος ἐδῶ εἰς τὸ κάθισμα, εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ ἐργάζωμαι ἐδῶ μέχρι τῆς πρωίας. Καὶ πόσον ὠραία θὰ εἶνε εἰς τὸν χορὸν. Ὅλοι αἱ ἐπισιμότητες καὶ ὁ καλὸς κόσμος. Φαντάζομαι, ὅτι ὅλοι αἱ γυναῖκες θὰ εἶνε ὠραιότατοι... Ὁραῖα, ὡς ἐκείνη. Ἄλλὰ δὲν εἶμαι ἀξίος αὐτῆς. Ἄν ὅμως εἶχον τὰς 70,000 φράγκων!...

«Τι ἰδέαι ὅμως, ὅπου μοῦ ἔρχονται... Ἄς ἐτοιμάσω τὴν Κατάστασιν... Ἄλλὰ φαίνεται ὅτι ἔχω πυρετὸν ἀπόψε. Καὶ πῶς νὰ μὴν ἀσθενήσω, ἀφού ὄλην τὴν ἡμέραν διέρχομαι μὲ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτούς.»

«Ἄς ἐτοιμάσω τὴν Κατάστασιν.»

Ἐνῶ γράφει ὡς μετρητὰ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ 70,000 φρ. καταλαμβάνεται ὑπὸ σπασμῶν, ἵσταται ἐπ' ὀλίγον καὶ ἐξακολουθεῖ:

«Μὲ ἐβδομήκοντα χιλιάδας φράγκα δύναται τις ν' ἀποκτήσῃ ἵππους, ἀμαζαν, ὑπηρετάς, ἐνδύματα, ὠραῖον οἶκημα... Ἄ! ἡ ἡρᾶ... ὅχι, δὲν θὰ κόμω τὴν Κατάστασιν σήμερον...»

Καὶ ἡ γραφίς πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν του, ἐνῶ σκέπτεται καὶ εἶτα μονολογεῖ:

«Καὶ ἐν τούτοις ἡ νύξ εἶναι κατὰλληλος. παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους, ἐνῶ εἰ ἄλλοι διασκεδάζουν... Ἄλλὰ πάλιν, δὲν εἶναι ἀτιμὴ νὰ δραπετεύσῃ τις μὲ ξενὰ χρήματα;... Καὶ τί ὠραία ζωὴ μὲ 70 χιλ. φράγκα! Ὅλοι σ' ἐπιμοῦν, πάντες σὲ ἀγαποῦν καὶ αἱ γυναῖκες αὐταὶ σὲ σέβονται καὶ σὲ λατρεύουν, ὅταν ἔχῃς χρήματα... Καὶ ἐκείνη;... Ἄχ! ἐκείνη; Τότε... θὰ προσποιηθῶ, ὅτι τὰ ἐκέρδινα δὲν εἶναι παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους; Ὁλος ὁ κόσμος σήμερον δὲν παίζει;... Ἐπειτα, τίς μ' ἐμποδίζει νὰ τὰ κρύψω ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ ὕστερον νὰ παρουσιασθῶ ὡς πλούσιος; Ἐτσι εἶναι, θὰ λησμονηθῶ.»

«Ἄ, ἐδῶ τὰ ἔχω, εἶναι ἰδικά μου, εἰς τὰ θηλάκια μου. 70,000 φράγκα, πῶς θερμαίνου τὸ σῶμα καὶ ἐξάπτου τὴν φαντασίαν, ὅταν ἔχῃ τις χρήματα ἰδικά του, εἰς τὸ θηλάκιόν του καὶ νὰ δύναται νὰ τὰ διαθέσῃ ὡς ἐπιθυμεῖ... Ὁ φῶγ μὲ τὸν σιδηροδρόμον εἰς τὰς 5 τὴν πρωίαν, οὐδεὶς θὰ μὲ ἴδῃ καὶ τὸ ἐσπέρας θὰ ἐπιβάζωμαι διὰ τὴν Ἀμερικὴν... Μετὰ ἐν ἔτος ἐπιστρέφω πλούσιος καὶ ἐντελῶς ἀγνώριστος καὶ παραμορφωμένος.»

«Ἄλλὰ, τίς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις μὲ παρατηρεῖ μετὰ προσοχῆς; Ἐρχεται πρὸς ἐμέ!... Εἶναι χωροφύλαξ μετρημειωμένος! Ἐχάθη!»

«Ἐβάβισα οὕτως ἐπὶ μίαν ὥραν, φοβούμενος καὶ τὰ πάντα ὑποπτευόμενος, ὅτε συναντῶ χωρικόν, ὁδηγεῦντα ἀμάξιον καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ μὲ λάβῃ μαζύ του. Δέχεται προθύμως καὶ μ' ἐρωτᾷ, ἂν εἶμαι ἀσθενής.—Ναί, τῷ ἀπαντῶ ψυ-

χρῶς.—Τότε νὰ σὲ μεταφέρω εἰς τὴν οἰκίαν σου ἢ εἰς τὸ νοσοκομεῖον, μοὶ λέγει.—Ὅχι, τῷ ἀπαντῶ. Μὲ παρατρεῖ καλῶς, τὸν υποπτεύομαι καὶ κατέρχομαι ἀμέσως τοῦ ἀμαξίου του, τρέχων, ὥστε τὸν ἀκούω ψελλίζοντα:—Τὸν κτῦμένον, εἶναι τρελλός!

«Μ' ἐξέλαθεν ὡς τρελλόν! καὶ δὲν ἤμην;

«Ἦδη εἶμαι μόνος, βαδίζω ἡσυχῶς ἐντὸς τοῦ δάσους καὶ ζητῶ μέρος ἀσφαλές νὰ κρύψω τὰ χρήματά μου. Εὐρίσκω τέλος τοιοῦτον εἰς τὰς ρίζας ἑνὸς δένδρου καὶ σκέπτομαι νὰ θέσω σημεῖον ἀναγνωρίσεως τῆς θέσεως, ἀλλὰ φοβούμαι μήπως τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ ἴδουν ἄλλοι καὶ ἀνακαλύψουν τὸν θησαυρόν μου!... Ἄς βαδίσω ἀκόμη... ἤλλαξα ἰδέαν καὶ προχωρῶν φθάνω εἰς ἐξοχικὸν ξενοδοχεῖον, ὅπου διὰ ν' ἀποφύγω ὑποψίας, προσποιούμαι τὸν κεκμηκότα καὶ ζητῶ νὰ φάγω καὶ νὰ πῶ... Δυστυχία μου, δὲν πινῶ, ἐνῶ ἀπὸ χθὲς δὲν ἔθεσα τίποτε εἰς τὸ στόμα. Νὰ πῶ δὲ οἶνον, φοβούμαι, μήπως μὲ ζαλλίσῃ καὶ προδοθῶ...

—Φαίνεσθε αὐπνος καὶ ἐξηνητημένος, μοὶ λέγει τότε ὁ ξενόδοχος, βλέπων με σκεπτόμενον καὶ περιφέροντα τὰ βλέμματά μου ἀπλάνως τῆδε κακίσει, οὐδόπως δὲ τρώγοντα καὶ πίνοντα. Καλὰ θὰ κάμετε νὰ σᾶς εἰσῶ δωμάτιον νὰ κοιμηθῆτε.

—Ναί, ὑποφέρω, τῷ λέγω, ὁδηγήσατέ με εἰς τὸ δωμάτιον, ὁ ὑπνος θὰ μὲ ἀνακουφίσῃ ἐλπίζω καὶ ἀποσύρομαι.

«Ἄλλὰ εἶναι δυνατόν νὰ κοιμηθῆ τις μετὰ τὸ ἐγκλημα;... Φεῦ! ἐγώ, ἐγεγόνειν λοιπὸν ἐγκληματίας; Καὶ σκέπτομαι τότε, ὅτι τηλεγραφικῶς τὸ ἐγκλημά μου θὰ ἔχη ἤδη μεταδοθῆ καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν! Καὶ εἰ γονεῖς μου, εἰ συγγενεῖς μου, τί θὰ εἰπῶσι;

«Οὐδέεις πλέον φίλος θὰ μοὶ σφίξῃ τὴν χεῖρα, ἢ δὲ μήτηρ μου θὰ μὲ καταρασθῆ!... ὦ, εἰν ἡδυνάμην νὰ ἐπανορθώσω τὸ λάθος μου καὶ ν' ἀναλάβω τὴν ἐργασίαν μου! Πόσον γλυκυτέρα καὶ ἀγγελικὴ θὰ μοὶ ἐφαίνετο ἡδὴ αὕτη! ἤδη, ὅτε ἐγνώρισα τὴν ἀξίαν τῶν κλοπιμαίων!

«Τὸ δωμάτιον ἐκεῖτο ὑψηλὰ καὶ δὲν ἡδυνήθη φυσικὰ νὰ κοιμηθῶ. Ἀναστρεφόμενος δ' ἐπανειλημμένως ἐν τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνήσυχῃ ταύτῃ ἐξοχικῇ κλίνῃ μου, ἐξάλασθην τέλος ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς αὐπνίας, ὅτε ἀκούσας μικρὸν θόρυβον, ἐφατάσθην, ὅτι κάποιος ἤρχετο πρὸς τὸ μέρος μου. Φόβος δὲ τότε μὲ κατέλαβε καὶ ὡς νέος περιπλανώμενος Ἰουδαῖος, ἐνδύομαι ἐν τάχει, πηδῶ ἀπὸ τοῦ παραθύρου εἰς παρακείμενον ἐξώστην καὶ χωρὶς νὰ ἐννοήσω πῶς, πίπτω πρηνῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

«Πληγωμένος τὸν πόδα καὶ τὴν ρίνα, ἐγείρο-

μαι μετὰ κόπου καὶ αἰμόφυρτος σύρομαι κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου, ὃν ἐπιτηδείως παρακάμπτω καὶ κρύπτομαι ὀπισθεν αὐτοῦ, ὅπως ἀποφύγω τὰ βλέμματα τῶν διερχομένων.

«Αἱ δυνάμεις μου βαθμηδὸν ἐξαντλοῦνται, τὸ δὲ ψῦχος μὲ καταλαμβάνει καὶ ἀρχίζω νὰ τρέμω... Τετέλεσται, ἔλαι αἱ προσπάθειαι μου ἀποβαίνουν εἰς μάτην. Δὲν δύναμαι νὰ φύγω. Εἶμαι αἰχμάλωτος!

«Τετέλεσται! Αἰσθάνομαι ἤδη ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐκπλύνω τὸ ἀμάρτημά μου. Εἶμαι κλέπτης. Ἀφῆρσα 70 χιλ. φράγκων τοῦ κυρίου καὶ προστάτου μου. Καὶ τὰ χρήματα αὐτὰ εἶναι ἐτι ἐδῶ. Τὰ κατέχω. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι οὔτε λεπτὸν πλέον νὰ τὰ κρατήσω.

—Τετέλεσται! φέρετέ με ἤδη εἰς τὴν φυλακὴν, νὰ ἐξομολογηθῶ τὴν ἀμαρτίαν μου καὶ ἀνακουφισθῶ.

«Οἱ ἑνορκοὶ συσκέπτονται πρὸ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. Τί δὲ θ' ἀποφασίσουν; Ὁ δικηγόρος μου μ' ἐπλησίασε καὶ μοῦ εἶπε λέξεις τινὰς διὰ νὰ μὲ παρηγορήσῃ καὶ ἀπήλθεν.

«Ἄλλὰ διατί οἱ ἑνορκοὶ βραδύνου;

«Αἱ ἰδοῦ, ὁ κώδων κρούεται.

Ὁ πρόεδρος μετὰ φωνῆς ἠχηρᾶς:

—Ἐνοχος! Εἰς τὰ καταναγκαστικὰ ἔργα!

«Καὶ μία κραυγὴ ἀπελπιστικῆ ἠκούσθη ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἀκρατῶν. Ἦτον ἡ μήτηρ μου! Τὴν ἀναγνώρισα. Θεέ μου! Βεῆθησέ τὴν. Ἀφήσατέ με νὰ τὴν ἐναγκαλισθῶ! διὰ τελευταίαν φεράν!»

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ταμίης ἀφυπνίσθη ὄλας ἐκπλακτός, τὰς χεῖρας ἔχων ἐπι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ γραφείου του.

Ἡ λυχνία, καιομένη μέχρι πρωῆας εἶχε πληρῶσθαι τὸ δωμάτιον ἀσφυκτικῶς καπνοῦ, ἐνῶ τὸ πληκτρὸν τοῦ ὀρολογίου ἐσήμαινε τὴν 5 τῆς πρωῆας ὥραν. Πρὸ αὐτοῦ ἐκεῖτο ἡ ἐτησία Κατάστασις σχεδὸν πλήρης ἐκ τῶν ἀριθμῶν, αἱ δὲ 70 χιλ. φράγκων ἦσαν ἀθικτοὶ ἐντὸς τοῦ χρηματοκιβωτίου.

—Θεέ μου! ἦτο ὄνειρον λοιπὸν, εἶπε καὶ ἀναστενάξας ἐτελείωσε τὴν ἐργασίαν του, ἐκλείσει καλῶς τοὺς σφύρας καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὴν οἰκίαν του νὰ κοιμηθῆ.

Ἐπιμύθιον. Δυστυχῶς ὑπάρχουσι καὶ ταμίαι σέτινες δὲν ὄνειρεύονται.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

Φ. Π.

—Ξέρεις, Μοσιού μου, ἐγὼ στὰ δικά σας καράδια δὲν ἔρχομαι μέσα, τὸ κανα ἔρκω.

—Γιατί, τζάνεμ, ποῖος θὰ μᾶς φέρῃ τὰ ψώνια, κανπὲ, φρούτα, καὶ ἄλλα;

—Ὅπως θέλετε νὰ κάνετε τὰς δουλειὰς σας ὄλαις μόνοι σας. Σκοτῶνει ὁ Κόχλερ τὸν ἀνώτερό του, ἔμετε βρῆσκομαι τὸ μπελά μας, κόβει προχθὲς ὁ ρούσος τὸ λαϊμό του, πάλιν σὲ μᾶς θέλουν νὰ βροῦν αἰτία. Τινάζει ὁ ἄλλος τὰ μυαλά του, ἀνακρίσεια. Ἄμ ἀφοῦ μόνοι σας ἐγάνετε τὸ σέβερκο σας, δὲν βγάνετε καὶ τὴ κοιλιὰ σας;

ΒΥΤΡΑΠΕΔΑ

Τὸ ἐπόμενον παράδειγμα ἡρωικῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν μελέτην, ἀφηροῦνται οἱ βιογράφοι τοῦ Χάλλερ, διασῆμου ἀνκτόμου, βοτανολόγου καὶ ποιητοῦ τῆς Ἑλβετίας. Ἐργαζόμενος ἡμέραν τινα, ἔπεσεν ἐκ τῆς ἔδρας καὶ ἔπαθε κάταγμα τῆς δεξιᾶς χειρὸς. Καὶ ἐπεμψε μὲν πάραυτα, ἵνα προσκλήσῃ ἰατρὸν χειρουργόν, ἀλλὰ μέχρι τῆς ἀφίξεως τούτου ἐξηκολούθει νὰ γράφῃ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς.

Ὁ Γαμβέτας δτε ἦτο πρόεδρος τῆς Βουλῆς, προκειμένου νὰ δοθῆ ἔσπερις ἐν τῷ μεγάρῳ τῶν Βουρβόνων, οἱ ὑπηρέται μετὰ σπουδῆς ἐτακτοποιοῦν τὰ ἐν αὐτῷ, δτε εἰσῆλθεν ὁ ἐπιστάτης καὶ ὀσφρανεῖς καπνόν, λέγει μεγαλοφώνως: Ποῖον ζῶον ἐτόλμησε νὰ καπνίσῃ ἐδῶ;

—Τὸ ζῶον ἐγώ, ἀπαντᾷ ἔξαρνα ὁ Γαμβέτας.

Ὁ ἐπιστάτης τότε ἔντρομος ζητεῖ συγγνώμην, ἀναγνωρίσας αὐτόν, ἀλλ' ὁ Γαμβέτας τῷ λέγει, εἰν ἦτο ἄλλος εἰς τί τιμορίαν ἤθελεν ὑποβληθῆ;

Ὁ Λόρδος. Ἐ, γκὸ ντέμ, Μίς Λαίδη, πηγκαίνομεν εἰς τὸ Ἀκρόπολις;

Λοπωδύτης. Ἄκου, ἄκου, ἐγγλέζικα μιλάνε, πηγκαίνομεν εἰς τὸ Ἀκρόπολις! Δὲν μοιάζου μετὰ Ἑλληνικά;

Ἡ Λαίδη Ὀκι, ἔκι, Μιλόρδε, ἐκι λέπωδιτο. Λοπωδύτης. Βρὲ, τοὺς φράγκους, τὸ ξέρουν τὸ ὄνομά μου καὶ ἀγγλικά, ἔτσι μὲ λένε ἄκου! Λώποδιτο!... Ὡρατο δ. ο. μ. ἄ, λώποδιτο!

—Εἰς πρόστιμον, ἀπαντᾷ ὁ ἐπιστάτης.
—Ἴδοῦ τότε, ἐπιλέγει ὁ ἔξοχος πολίτης, πέντε εἰκοσάφραγκι, διὰ νὰ τὰ διανεμῆς εἰς τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ σκηνὴ ἐν Λονδίνω. Δύο κατάδικοι ἄγονται πρὸ τῆς Λιμητοῦμου καὶ κατὰ τὸ γενικῶς παραδεδομένον ἔθιμον, ὁ δῆμιος ἐρωτᾷ τὰς τελευταίας θελήσεις τοῦ καταδίκου.

—Ἐγὼ θέλω, λέγει ὁ πρῶτος, μία σαρδέλλα καὶ ἕνα ποτήρι ζενιέβρα.

—Σὺ δὲ;
—Ἐγώ, λέγει ὁ δεύτερος, θέλω νὰ ἴδω τὸν κομῆτην.

Ὁ Βολταῖρος φυλακισθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέθη ἐλεύθερος ὑπὸ τοῦ ἰδίου καὶ πάλιν, διότι τὸν ηὐχαρίστησεν ἡ παράστασις ἐνὸς δράματός του.

Ὅταν ὁ Βολταῖρος ἐπῆγε νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, ὁ ἡγεμὼν τῷ λέγει!

—Ἐσο φρόνιμος καὶ θὰ φροντίσω περὶ σοῦ.
—Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων, ἀπαντᾷ ὁ Βολταῖρος, ἀλλὰ παρακλιῶ, Μεγαλειότατε, οὐδέποτε νὰ φροντίστῃτε περὶ τῆς κατοικίας μου καὶ τῆς τραφῆς μου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

47. Γρίφος.

M δε ΟΤ 1 = M μέλ 1 μόνη.

48. Γρίφος

MTP έχεις ΚεΠεΣ 1

49. Γρίφος

2 τεύχος ΕΑ 1 μόνη ΘΧ έως

50. Γρίφος

Η κα κα κα Δ ίτε ή Δ ίον

51. Γρίφος

Το : ΒΑ ζην : φέρει Τους που ΔΑ ζην
Κισσός

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

15ου ΤΕΥΧΟΥΣ

40. 'Ο Παυλάκης κλαίει.

Ούδεις έλυσε αυτό.

41. 'Η Τρίτη είνε άποφράς.

'Ελυσαν αυτό ή Δίς Σοφία Δημακοπούλου έξ 'Αθηνών, ή Δίς Πηνελόπη Παπαχατζή έξ 'Αθηνών, δ κ. Βασ. Πρωτοπαπιάς έκ Σαγείκων, δ κ. Π. Α. Παπαθανασίου έκ Πατρών και 'Αλ. Μιχαηλίδης έξ 'Αθηνών.

42. 'Ο Μέγας Ναπολιών έξωρίσθη.

'Ελυσαν αυτό ή Δίς Πηνελόπη Παπαχατζή και Δίς Σοφία Δημακοπούλου έξ 'Αθηνών, δ κ. Βασ. Πρωτοπαπιάς έκ Σαγείκων, δ κ. Παναγ. Α. Παπαθανασίου έκ Πατρών και 'Αλ. Μιχαηλίδης έξ 'Αθηνών.

31. 'Η Τάξις είνε άναγκαία.

'Ελυσαν αυτό ή Δίς Σοφία Δημακοπούλου Δίς Πηνελόπη Παπαχατζή έξ 'Αθηνών, δ κ. Βασ. Πρωτοπαπιάς έκ Σαγείκων, δ κ. Παν. Α. Παπαθανασίου έκ Πατρών και Α. Μιχαηλίδης έξ 'Αθηνών.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ. Έξεδόθη τό 7ον τεύχος περιέχον πίνακα των Καλαμών και άρθρα από του Έγκεφαλοσκληρυνσις μέχρι του Έπιγείου, έξ ών αναφέρομεν τά Έκφυλίσις, Έλλάς, Έλυμιάνσις ήλεκτρική. Έκαστον τεύχος τιμάται λ. 80, έν ταις έπαρχιαίς λ. 90, έν δέ τη άλλοδαπή δρ. 1. Έκδόται Μπεκ και Μπαρτ.

Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ. Έγκυκλοπαίδικόν 'Ημερολόγιον του 1903 Έκδότης 'Ιωάννης Κολλάρος: 'Αθήναι.

Έξεδόθη έν μεγίστη φιλοκαλία και πλούτω γνώσεων ποικίλων τό ήμερολόγιον του κ. Ι. Βρετού, κατά τό σύστημα περίπου του Γαλλικού Hachette, περιέχον τόσα και τόσα ζητήματα, ώστε δικαίως δάναται να όνομασθή μικρά έγκυκλοπαίδεια.

Τιμάται δραχ. 300. Έξωτερικόν φρ. 3,00.

ΜΕΓΑ ΑΔΑΝΤΟΠΟΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΔΑΝΤΟΠΩΔΕΙΩΝ

Ι. ΜΕΔΙΟΥ

Νέα Άγορά.

Πωλούνται χοιρινά κρέατα άρίστης ποιότητος. Κατασκευάζονται χοιρομήρια (jampons) έξαιρετα, λουκάνικα και διάφορα άλλα χοιροια έδώματα, άντάξια της καλής όρέξεως και καλλιφργίας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αηλοποιεί, ότι

κατ' άπόφασιν του Γενικού Συμβουλίου συγκαλείται την 14 Φεβρουαρίου 1903 ήμέραν Παρασκευήν και ώραν 3 μ.μ έν τή καταστήματι της 'Εθνικής Τραπέζης ή έτησία τακτική συνέλευσις των μετόχων, εις ήν παρακαλούνται να παρευρεθώσιν οι κατά τό άρθρον 47 του Καταστατικού δικαιούμενοι να μετάσχων αύτης κ.κ. μέτοχοι και οι ειδικοί τούτων άντιπρόσωποι.

Οί κάτοχοι ανώνυμων μετοχών θέλοντες να λάβωσι μέρος εις την τακτικήν ταύτην συνέλευσιν όφείλουσι κατά τό έδάφιον α' του άρθρου 51 του Καταστατικού δεκαπέντε ήμέρας τουλάχιστον πρό της έναρξεως των συνεδριάσεων να καταθέσωσιν επί άποδείξει τούς τίτλους αυτών, έντός μόν της 'Ελλάδος εις την Τράπεζαν κατ' εύθειαν ή εις τά υποκαταστήματα αύτης.

Έν Βιέννη παρά τη Wiener Bank Verein. Έν Κωνσταντινουπόλει παρά τή κ. Α. Ζαρφρη.

'Αθήναι τη 7η 'Ιανουαρίου 1903.

Ο Διοικητής

Στέφ. Στρούτ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Β.Π.Χ. 'Ο σ λ ά θ α Ρ ω σ σ ί α ς. 'Επιστολή μετά συνδρομής ελήφθη. 'Αποδείξις έστάλη ταχυδρομικώς μετ' αριθμού λαχείου σας. — Μ. Α. Θεσσαλονίκη ν. Φύλλα σάς στέλλονται τακτικώς, ως έγκαιρως σάς έγράψαμεν προς συμπλήρωσιν του έτους και εξακολούθησιν του νέου. — Κ. Α. Πύργον. Δελτάριον ελήφθη. Έχει καλώς, εξαμηνίαν. — Γ. Π. Πάτρας. Ζητούμενον φύλλον σάς απεστάλη μόλις ήλθα και ήδη σάς άποστέλλεται: πάλιν. — Α. Α. Κωνσταντία ν. Συνδρομή σας ελήφθη. Ευχαριστούμεν. 'Αποδείξις μετ' αριθμού λαχείου σας έστάλη ύμιν ταχυδρομικώς. — Β. Σ. Κ α λ ά μ α ς. 'Επιστολή και χρήματα ελήφθησαν. Έγγράψαμεν και αναμένομεν νεώτερον σας. — Μ. Ρ. Ghidigeni. Ταχ. έπιταγή ελήφθη. Ευχαριστούμεν. Ταχυδρομικώς λαμβάνετε άποδείξιν. — Ι. Ζ. Τ. Σεβερίνον. Ταχ. έπιταγή ελήφθη. Ευχαριστούμεν, γράφομεν. — Β. Π. Σαγείκα. 'Επιστολή και λύσις αίνιγμάτων ελήφθησαν. Έχει καλώς. Γράφομεν. — Γ. Π. Πάτρας. και Β. Π. Σαγείκα. Λύσις ελήφθησαν. Έχει καλώς. — Μ. Χ. Μεσολόγγιον. Συνδρομή ελήφθη. Ευχαριστούμεν. 'Αποδείξις μετ' αριθμού λαχείου έστάλη ύμιν ταχυδρομικώς. — Σ. Ν. Π. Leofdeni. 'Επιστολή ελήφθη. Συνμορφώθημεν και άπαντώμεν ταχυδρομικώς. — Υ. Φ. Άλμυρόν. Συνεστημένη μετά συνδρομής ελήφθη. Ευχαριστούμεν πολύ. 'Αποδείξις μετ' αριθμού λαχείου έστάλη ταχυδρομικώς. — Α. Α. Αργοστόλιον. 'Επιστολή ελήφθη. Αναμένομεν νεώτερον σας. — Η. Σ. Πάτρας. Έχει καλώς. Αναμένομεν ύπόλοιπον. — Ι. Ο. Κων/πολιν. Ωραία έπιστολή ελήφθη και ευχαριστούμεν διά καλλίστας και ειλικρινείς εύχάς, άντεχόμενοι τά βέλτιστα και όμοια ήτ' ύμιας. — Ν. Π. Κ α λ ά μ α ς. Συνδρομή ελήφθη. 'Αποδείξις μετ' αριθμού λαχείου σας έστάλη ταχυδρομικώς. Ευχαριστούμεν. —